

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 23

Dissabte, 21 d'abril del 1979

Preu: 25 pts.

SANT JORDI 79

El Cavaller, la Donzella i el Drac

La llegenda era bonica. Bonica i alligonadora. Tant, que alguns pobles la feren seva. Durant segles, la llegenda fou santificada. Més tard l'esborraren del santoral. Fou endebades. La llegenda tenia tanta rel popular que ha resistit totes les maltempades. I és viva i perdura.

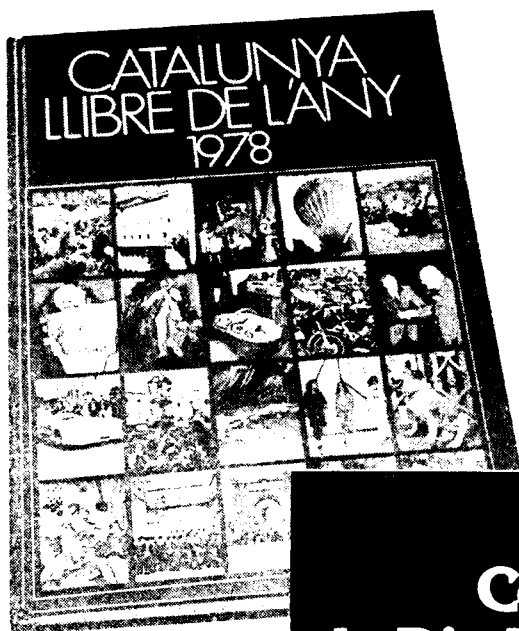
Un Cavaller, jove i fornit, defensant la virtut d'una donzella acorralada per la brutalitat d'un monstre repugnant, és una lliçó per a tots els homes i per a tots els temps.

Per a nosaltres, catalans, és una lliçó i un simbolisme. Catalunya, fa segles que sofreix les urpades de la bèstia maligna. De tard en tard, la llança del Cavaller de torn, escomet la bestiassa i, ferida en el seu orgull i el seu poder, recula remugant amb la rancúnia dels impotents. I espera que el Cavaller de l'Ideal s'allunyi per a reprendre l'embestida. Ara, però, els crits de la Donzella s'han sentit a tota la Pell de Brau. I ressonen per les serralades i per les valls; a la mar del nord i a la costa de llevant; a les planúries de ponent i als penyasegats de migdia; i tremolen l'arbre de Guernika, la cova de Covadonga, els campanars de Guadalupe, la Giralda, el Miquelet i la Plaça Major de Villalar.

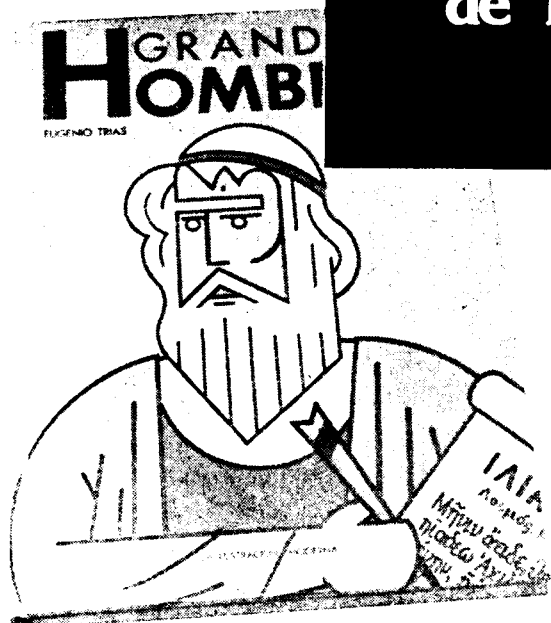
La bèstia se sent acorralada per totes bandes. Ara i arreu es veslluma l'esperança de gairebé un miracle. I des del Canigó, baixen les veus del cor de fades que un dia gronxaren el somni de Gentil, plançó de comtes immortals. Canten l'alleluia de la nova vila. De l'esperança feta realitat.

SANT JORDI TRIOMFANT!!!

J. B. M.

**Celebri
la Diada del Llibre
amb aquests llibres
de "la Caixa".**

Diada del Llibre
del 20 al 30 d'abril

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Ratilles breus

"Ombudsman"

El col·lega Garriga i Marquès no fa pas gaire va dissertar sobre el síndic de greuges, defensor del poble davant dels abusos de la burocràcia i d'alguns funcionaris. El periodista, bon coneixedor de qüestions internacionals, explicà que aquest càrrec de l'ombudsman fou inventat a Suècia l'any 1713, per passar després a diversos països nòrdics, on ha assolit un èxit extraordinari. Els ciutadans som subjectes d'obligacions, però també de drets. La burocràcia és un mitjà per a servir els ciutadans i no un fi. Els impostos es paguen per aconseguir el bé de la comunitat; els funcionaris són uns servidors d'aquesta comunitat i per tant no ens hem de sotmetre als capricis o als «impromptus» personals.

Després de les eleccions caldria que els nous ajuntaments pensessin en la creació d'aquest personatge a la mida del nostre tarannà. En ell hi trobaríem l'home capaç d'entendre les nostres queixes, els abusos de l'administració a tots els nivells; proposar solucions immediates, subsanar les deficiències i irregularitats. Aquest advocat dels ciutadans trencaria, possiblement, el distanciament de les autoritats envers el poble.

Joan Barcon

L'apotecari

ABRIL

Dissabte	21	Parera
Diumenge	22	Oliva
Dilluns	23	Olivet
Dimarts	24	Parera
Dimecres	25	Rahola
Dijous	26	Torrents
Divendres	27	Arimany
Dissabte	28	Bellavista
Diumenge	29	Jonch - Puig

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboradors: Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Olliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Instruccions oficials pel D.N.I. i Passaport

A partir d'aquesta setmana, la Comissaria de Policia de Granollers ens ha fet saber, que per a l'obtenció del D.N.I. regeixen noves normes:

1. Per evitar que els usuaris tinguin de fer cues incòmodes, de les 9 a les 2 i de les 4 fins a les 8 de cada dia hi haurà possibilitat de recollir números per al dia següent o següents.
2. Cada dia de 9 a 1 hi haurà el servei de D.N.I. Cada mitja hora es faran 6 números, d'aquesta forma s'evitarà que el públic tingui d'esperar-se innecessàriament. En cada número s'hi indicarà l'hora de torn. Cal no perdre el número.
3. Per aquelles persones que tinguin una urgència en aquest sentit podran ser ateses fora de l'hora establerta: A partir de la 1 del migdia.
4. A partir del 1.º de maig hi haurà servei de Passaports. Es donaran instruccions oportunament.

Exposició d'Artesania

En el local del Club de Jubilats Sant Jordi, de la Plaça de la Muntanya, des del passat diumenge, diada de Pasqua de Resurrecció, hi ha muntada una Exposició de treballs, realitzats pels jubilats, que certament hem de remarcar que val la pena de visitar-la perquè hi ha curiositats i obres que un queda meravellat en contemplar-les.

Els autors artesans que participen són: les senyores Antònia Martres, Matilde Guix, Engràcia Guix, Manuela Gómez, Mercè Alabat, Antònia Pérez, Maria Hospital, Raimunda Hospital, Isabel Carbonell, Mercè Mesas, Antònia Dorsé, Oliva Parrot, Roser Dorsé, Maria López, Montserrat Serra, Angela Pascual, Pepita Gabarró, Montserrat Vilarrasa, Joana Tortosa, Carmen Nomen, Mercè Maranges, Maria Lladó, Francesca Vila, Pepita Riera, i els senyors Jaume Brustenga, Rafael Villa, Ezequiel Resina, Valentí Herms, Tomà Ribas, Jaume Riera, Vicenç Maimó, Isidre Fosses, Josep Sala i Jaume Riera.

Aquesta manifestació artesana farà la cloenda la Diada de Sant Jordi i està patrocinada per la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

Primer Festival Rock

Avui, a les vuit del vespre, a Ca La Sila, es celebrarà un concurs de Música Rock i es concediran premis en metàl·lic als participants, per votació popular, i un Concurs de Ball, en el que seran premiades les millors parelles.

Actuaran: Tabac, Kanavis, Banda Mirall, Companyia 999, Pòls i Carbonilla, a més dels que s'inscriuïguin a última hora.

Granollers en l'Homenatge Nacional de Catalunya a la Sardana

Demà diumenge 22 d'abril, a Barcelona tindrà lloc l'Homenatge Nacional de Catalunya a la Sardana, acte que serà un grandios exponent dels propagadors de la nostra dansa.

Granollers, com a Ciutat Pubilla 1976, hi estarà present amb la presència de la Pubilla Marina Garrell, que estarà acompanyada pels components de l'Agrupació Sardanista. A les 8'15 del matí, es formarà una caravana al carrer Girona, davant del Parc Municipal, amb els vehicles que vinguin de les comarques Gironines, de Catalunya Nord i del Vallès Oriental; a les 8'30, s'hi afegirà una caravana que arribarà de Tona, i a les 8'45 sortirà la caravana de Granollers, passarà per Montmeló, Mollet, Montcada fins a la Diagonal, cruïlla amb Passeig de Sant Joan on es parerà. Per l'altra cantó de la Diagonal arribarà una altra caravana de les terres de Lleida i Tarragona. Tots junts aniran pel passeig de Sant Joan fins a l'Arc de Triomf, essent

Sopar blanc

Amb motiu del repartiment de premis de la XXXVII Cursa local d'Esquí, aquesta secció de l'Agrupació Excursionista Granollers, avui, a les deu de la nit, a La Masia de L'Ametlla del Vallès, celebrarà el tradicional Sopar blanc de l'Esquí, que resulta ser una manifestació social de granollerisme ja que a més dels participants a la prova, assisteixen els familiars i amics.

A més dels premis als participants al final d'aquest Sopar blanc, es sortejaran entre els comensals nombrosos obsequis que gentilmente han donat molts establiments de Granollers i d'altres ciutats que s'adhereixen a aquest acte dels esportistes de la pràctica de l'esquí.

Xerrades bàsiques

Els organitzadors de la CNT-AIT d'aquest acte social, ens han notificat que avui a dos quarts de set de la tarda, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, es celebrarà la xerrada del tema «Repressió i violència» que s'havia de celebrar el passat dia 3 de març.

Caramelles '79

Un any més la Societat Coral Amics de la Unió, ha organitzat les tradicionals «Caramelles». Tradició catalana que es celebra amb motiu de la Pasqua de Resurrecció. Els entusiastes cantaires de la Rotllana, el dissabte passat, desafiant el mal temps, van fer cantades a cases de granollerins que ajuden a conservar aquesta festa popular.

La Massa Coral, invitada per veïns de Caldes de Montbui, el diumenge van traslladar-se a aquesta població vallesana, on també van cantar, amb molt èxit, les Caramelles.

Els petits cantaires de la Coral Infantí, van sortir el diumenge al matí, i avui, dissabte de Pasquetes, novament sortiran a oferir les seves cançons, com també la Massa Coral.

Demà, diumenge, a les dotze, els cantaires de la Societat Coral Amics de la Unió, oferiran als ciutadans i als nous components de l'Ajuntament, les Caramelles '79.

Defuncions

Del 2 al 13 d'abril, a Granollers han mort: Francesc Xavier Mañas i Gallego, 6 anys; Miquel Moreras i Lacambra, 65 anys; Rafael Canudas i Mañosa, 90 anys, vidu Francesca Ganduxé i Mañosa; Marcellina Romero i Carretero, 84 anys, vídua Miquel Gómez i Fale-ro; Rafael López i Sánchez, 74 anys, vidu Maria Rodríguez i Herrera; Teresa Pont i Cañas, 74 anys, vídua Andreu Pont i Montian, i Fortuós Barro i Barragan, 45 anys, morí d'accident. Natural de La Garriga.

rebutts pel President de la Generalitat i l'Alcalde de Barcelona, i a la Flama de la Sardana, baixara una delegació de cada poble i per fer l'ofrena d'un ram de flors. Després de la desfilada i ofrena, es ballarà una sardana entorn a l'Arc de Triomf amb una anella composta per un ballador de cada una de les colles sardanistes de Catalunya. A continuació s'anirà al Parc on hi haurà exhibicions d'esbarts, castellers, bastoners, etc.

Tot el dia hi haurà oberta una exposició al Palau de la Virreina de les diferents Ciutats Pubilles.

A les 5 de la tarda, al Passeig de Gràcia, Exhibició de Colles Sardanistes i entrega de premis del Campionat de Catalunya 1978. A la Plaça Catalunya, Exhibició de Colles Infantils. Finalment, a partir de les 7 de la tarda, hi haurà ballades a diferents barris de Barcelona.

El penúltim Ple d'un Ajuntament franquista o el discret encís d'un comiat

El passat dia 10 d'abril tingué lloc el penúltim ple de l'actual Ajuntament, passat per l'hora del lector. De fet ha estat l'últim ple de la democràcia orgànica municipal, altrament dita «didocràcia». He dit últim i havia d'afegir, amb contingut resolutori, perquè el pròxim només servirà per aprovar l'acta de la sessió anterior sense facultats per afegir-hi ni treure-hi res de l'aprovat o esmenat en aquest. I dissoldre's.

L'ambient del local on es celebrà no tenia res de diferent als anteriors, exceptuat una sentida de comiat, un si és no és nostàlgica. He imaginat que damunt les discretíssimes intervencions dels assistents amb veu i vot hi planava un gris ocell de la por: Els que vinguin, què en diran de tot aquest cerimonial? Com s'ho faran per que tot això quedi lliure d'aquests ocellots? Com aconseguiran que la festa no decaigui?

Amb tot, la temàtica dels assumptes tractats s'hi traslluïa un cert afany de deixar les coses endegades dintre el possible, malgrat el compte invertit del temps i la proximitat del canvi.

Vegem-ne l'índex d'acords:

1. Lectura resumida de l'acta de la sessió anterior (30-3-79) amb un reguitzell de trenta-dos acords (entre acords, rectificacions i ratificacions). Si algun lector en vulgués detall n'hi podria fer arribar nota exacta.

MOCIÓ DE L'ALCALDIA

2. Acceptació d'un crèdit del Banc de Crèdit de la Construcció de 20.000.000 ptes. per a les obres de l'Escola Municipal de Treball.
3. Anul·lació de la sol·licitud de crèdit al Banc d'Europa com a cobertura per les obres de l'Escola Municipal de Treball.

OBRES

4. Proposta sobre el Pla Parcial d'Urbanització de la Font del Ràdium.
5. Informe sobre la cessió d'un sobrant de via pública al carrer de Ponent segons els termes de l'acord del Ple del dia 12 de febrer d'enguany.

GOVERNACIÓ

6. Traspàs de concessió d'obres i explotació de l'aparcament de la Plaça Barangé, (conegut actualment pel SOT) que fins ara tenia l'empresa Parquings i Obres S.A. a l'empresa «CONSTRUCTORA AUXILIAR DE EDIFICACIONES, S.L.» de Isidre Flotats, fixant normes d'execució, fiança i d'altres normes legals.

HISENDA

7. Reconeixement de crèdits per valor de 7.092.000 ptes.
8. Aprovació d'un projecte de petició de crèdit per a liquidació, en part, dels deutes, al Banc d'Espanya, a través del Banc de Crèdit Local i per un valor de 52.000.000 ptes. segons els Reials decrets en els quals es reglamenta la cancel·lació dels mencionats deutes.
9. Supressió de partides del pressupost extraordinari aprovat el dia 30-11-78, per despeses de Primer Establiment, que pujava 86.630.482 ptes., i que d'acord amb les instruccions oficials queda reduït a 79.784.469'— ptes.

Tot queda aprovat per unanimitat, excepció feta dels punts dos i tres, pel vot en contra del Regidor Sr. Joaquim Oliveres.

Diputats Provincials
Lluís Parramont i Abellí
Pere Canals i Baliu
Convergència i Unió

Rafael Ballús i Molina
Partit Socialistes
de Catalunya - PSOE

Acte seguit l'Alcalde Sr. Francesc Llobet i Arnau llegeix un discurs en castellà, de comiat i amb vuit punts:

1. On es pondera l'esperit de servei a la Comunitat de la Corporació cessant. Servei a la Comunitat per regir-la i millorar-la.
2. En aquest indret mostra l'insatisfacció per tot allò que no ha fet.
3. Aquí agreix a tothom: consellers, funcionaris, entitats, Autoritats i Corporacions les ajudes rebudes, sense les quals i per causa de les limitacions personals no hauria estat possible fer res.
4. Arribat aquest punt es disculpa dels errors comesos. Errors tots ells deguts a les presses, la manca de mitjans, l'aclaparament, el creixement espectacular de la població.
5. On es demana perdó pels greuges infligits.
6. Aquí dóna alè i encoratja al nou Ajuntament.
7. En aquest punt manifesta l'alegria pel servei acomplert. Anomena entre altres Déu i el deure.
8. Finalment ofereix l'amistat a tots.

Aplaudiments finals oferts pels regidors assistents i el públic format pels nois i noies, és un dir, de la premsa.

El ple s'ha caracteritzat, al nostre entendre per dues coses: la presència es telar de l'Escola Municipal de Treball en acords i resolucions: punts n.º 2 i n.º 3, en l'anterior ple dos punts tracten també de la dita Escola i el predomini de qüestions tècnico-financeres. La més sorprenent de totes ha estat el traspàs de concessió i explotació del SOT, la qual cosa vol dir que desapareixerà. Fins ara no se'ls havia acudit la solució! Potser el sot ha estat fet així per donar tema per la campanya electoral i per fer-nos gabiejar una mica a tots. Però, vaja, si això és solució, que sigui benvinguda.

Joan Colomé

18
d'abril

Primer Ple de l'Ajuntament democràtic

Tot ha estat així de senzill i precís, amb l'espai de vint-i-quatre hores escasses hem passat de tenir un Ajuntament a tenir l'Ajuntament. Hem fet el canvi: De l'autocràcia municipal a la democràcia municipal. De l'Ajuntament enfront del Poble a l'Ajuntament del Poble.

ELS FETS, AMB NOTES AL MARGE

A les 11'10 hores del dia 19 d'abril del 1979 s'inicia el Primer Ple de l'Ajuntament democràtic amb l'únic objectiu d'eleger l'Alcalde, elegir la Comissió permanent i prendre el primer acord, si cal.

Es constitueix la presidència d'edat format pel senyor Ramon Casanovas, de més edat, i pel senyor Josep Palomino, el més jove, auxiliats pel Secretari General, Sr. Manuel Muro.

Es procedeix a la lectura de l'Acta d'Escrutini de les Eleccions Municipals del tres d'abril del 1979.

Es procedeix a l'elecció de l'Alcalde. Són candidats els caps de llista de totes les candidatures que han obtingut credencials de Regidor:

Rafael Ballús i Molina (PSC-PSOE)

Salvador Campoy i Salvat (CC-UCD)

Josep Oriol Montaña i Tuset (Convergència i Unió)

Vicenç Rochina i Pascual (PSUC)

Vicenç Rochina i Pascual, cap de llista del PSUC renuncia a la candidatura per a ser elegit alcalde. Es procedeix a la votació. Primer voten els Socialistes, després els Nacionalistes, després els Comunistes i en darrer lloc els Centristes. L'Escrutini de vots dona dotze vots per Rafael Ballús i Molina i nou vots en blanc. Cal dir que només són electors els vint-i-un regidors electes. El Poble ens ho mirem. A dos quarts de dotze és proclamat Alcalde de Granollers l'Illustre Sr. Rafael Ballús i Molina. Accepta el càrrec. Jura el càrrec i rep el Bastó de Comandament de mans del fins ara President de Taula, el regidor electe de més edat. El Poble aplaudeix. El nou Alcalde presideix des d'aquest moment l'Ajuntament de la Ciutat de Granollers.

Acte seguit es passa a l'Elecció de la Comissió Municipal Permanent. Segons la llei vigent corresponen a cada candidatura els següents representants a la Comissió Permanent:

Partit dels Socialistes de Catalunya: 4 membres

Convergència i Unió: 3 membres

Partit Socialista Unificat de Catalunya: 1 membre.

Els regidors de cada candidatura elegeixen en menys de cinc minuts cadascun dels seus representants: Feta la votació. L'Escrutini de vots diu:

Per PSC-PSOE

Antoni Cornelles i Aliguer

Concepció Navarrete i Sampere

Manuel Maraña i González

Oscar Pelayo i Entrialgo

Per Convergència i Unió

Josep Oriol Montaña i Tuset

Josep Garrell i Pubill

Josep Serratusell i Sitjes

Per PSUC

Vicenç Rochina i Pascual

Els tinents d'Alcalde de cada Partit han estat elegits per votació unànime de cada un dels regidors electes. Cada candidatura ha elegit els seus.

Queda constituïda la Comissió Municipal Permanent formada per l'Alcalde i els vuit Regidors esmentats.

Seguidament es procedeix a la constitució de la Taula definitiva amb tots els regidors que pugen a la Taula en forma de semicercle.

L'Alcalde Sr. Rafael Ballús i Molina dona la paraula a tots els representants de cada partit per explicar el seu sentit del vot.

El senyor Campoy renuncia a la paraula. Intervé el senyor Rochina per explicar que el seu Partit forma part de l'Ajuntament democràtic per la voluntat popular, expressada en un llarg procés de lluita per assolir la democràcia com a base de la convivència ciutadana. Forma part d'aquest Ajuntament per fer un equip de treball que sigui beneficiós per a tots els granollerins. Esperen, com a qüestió bàsica, la renúncia, en si mateixos, de cada persona i Partit amb l'únic fi del bé d'aquesta Ciutat. La formació del nostre Ajuntament passa per un Alcalde socialista, que el PSUC ha votat, perquè el poble ha votat majoritàriament.

El Poble aplaudeix.

Fa ús de la paraula el senyor Montaña per fer palès que els homes de Convergència i Unió vénen a l'Ajuntament, no per fer discursos, sinó amb esperit de treball, concòrdia i justícia. De treball per a tots. De concòrdia entre Regidors i ciutadans i de Justícia defensant el dret de tothom i exigint les obligacions de tots. El sentit del seu vot ha de ser interpretat com a col·laboració al nou Alcalde, donat que la voluntat popular ja va ser ma-

nifestada en les eleccions del 3 d'abril, però no com un xec en blanc. Aquesta col·laboració ha de fer possible el diàleg, la pau i la justícia i la definitiva recatallització de Granollers.

El Poble aplaudeix.

El senyor Alcalde dona la paraula al senyor Torras que en nom dels Socialistes de Catalunya, parla de l'emoció després de tants anys d'esperar per poder assolir un Ajuntament democràtic. Després de les eleccions del 3 d'abril, no seria necessari explicar el seu sentit de vot. En tot cas remarca seguint el lema de la Campanya electoral dels Socialistes, que tot el poble ha entrat amb ells a l'Ajuntament. Per primera vegada hi han treballadors a l'Ajuntament per defensar a tots. Acaba el seu parlament oferint el treball de tots per Granollers i la Democràcia.

El Poble aplaudeix.

Finalment, pren la paraula el senyor Alcalde per dirigir-se a tots els granollerins. Parla de la democràcia com a renúncia a personalismes per una voluntat permanent d'acord i de respecte de tots a la voluntat popular manifestada a través de les urnes i també a través dels nous òrgans de participació que públicament es compromet de crear.

El nou Ajuntament no serà presidencialista, els veritables òrgans de Govern del Municipi seran la Comissió Permanent i el Ple i que buscaran de forma constant per mitjà d'una política d'informació i participació l'acord entre llur actuació i la voluntat dels ciutadans.

El nou consistori cal que tingui dues fites: Granollers i Catalunya. La Ciutat a de ser equilibrada, ben administrada, culta, justa per a tothom. Catalunya comarcalitzada i autònoma.

Per això proposa al nou Consistori com a primera moció de l'Alcaldia, en aquest primer ple, la tramesa de telegrams al Rei i al President del Govern, sol·licitant l'aprovació immediata de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, suara presentat al parlament i que sigui aprovat tal i com ha estat presentat.

L'Ajuntament en Ple aprova per unanimitat la moció de l'Alcaldia.

Tothom posat dempeus canta «Els Segadors», la primera vegada que l'himne de Catalunya ressona dins de l'Ajuntament de Granollers.

El Poble aplaudeix.

Cal que pugui ser per sempre. Ens ho mereixem, una vegada a la vida.

19
d'abril

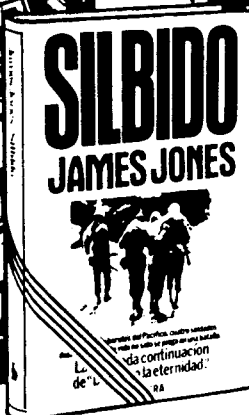
Premiem l'Estalvi

Diada del Llibre 1979

Del 17 al 30 d'abril

LA HISTORIA DEL CINE
Enric Ripoll Freixes narra la historia de este medio a lo largo de sus etapas más significativas.

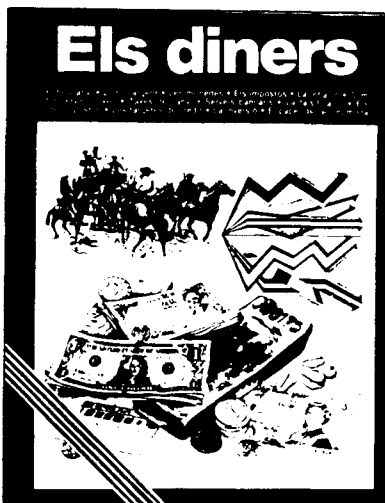
SILBIDO
Novela póstuma de James Jones, que ha constituido un «best-seller» en los Estados Unidos.

EL MONTSENY
Antoni Jonch, director del Zoo de Barcelona, fa una descripció del paisatge i de la fauna d'aquest parc natural vallesà.

FET AMB MANS CATALANES
Aquest llibre dona una imatge viva dels vells oficis populars en tota la nostra terra, des de temps immemorials.

ELS DINERS
Una exposició ben entenedora del què són i per a què serveixen els diners. Un quadern profusament il·lustrat.

COM VAN COMENÇAR LES COSES
La història dels invents i dels descobriments de la humanitat, explicada als infants mitjançant dibuixos i textos.

EL CATALA ES FACIL
Un mètode visual per tal d'aprendre correctament, en català i castellà, el nom de les coses que ens envolten.

**CAIXA D'ESTALVIS
DE SABADELL**

Informe-vos a les
nostres oficines

La vista és la que treballa

Una de les errades que venim observant bastant sovint és la de posar l'adjectiu *diferentes* al costat dels substantius «persones», «opcions», etc. Usem, per tant, una forma femenina que és totalment incorrecta.

Per això, avui volem remarcar aquells adjectius que, en català, són d'una sola terminació:

Cal que recordem, entre d'altres:

a) Els acabats en *aç*, *iç* i *oç*. Exemples: *capaç*, *feliç*, *veloç*.

b) Els acabats en *al fort*, *el fort* i *il fort*. Exemples: *general*, *cordial*; *cruel*, *fidel*; *civil*, *humil*; *hàbil*, *dòcil*. Excepcions: *mal*, *mala*; *paraHel*, *paraHela*; *tranquil*, *tranquilla*; *jovenivol* i tots els acabats en *ivol*.

c) Els acabats en *ar*. Exemples: *vulgar*, *circular*, *familiar*. Excepcions: *avar*, *avara*; *car*, *cara*; *clar*, *clara*; i *rar*, *rara*.

d) Dels acabats en *or*, només són d'una terminació: *bicolor*, *tricolor*, *unicolor* i *multicolor*; els comparatius *millor*, *pitjor*, *major* i *menor*; i els acabats en *erior*, com *interior*. Excepció: *superior*, *superiora*.

e) Els acabats en *ant* i *ent*. Exemples: *semblant*, *constant*, *elegant*, *prudent*, *evident*, *diferent*. Excepcions: *sant*, *santa*; *atent*, *atenta*; *content*, *contenta*; *lent*, *lenta*; *calent*, *calenta*; *dolent*, *dolenta*; *valent*, *valenta*; *cruent*, *cruenta*. I els terminats en *lent* (en castellà, *lento*), com *opulent*, *violent*, etc. (*opulenta*, *violenta*, etc.).

f) Els mots *gran*, *suau*, *breu*, *lleu*, *greu*, *màrtir*, *púber*, *sublim*, *àrab*, *mat* i *partícep*.

Per tant, l'adjectiu *diferent* és sempre invariable. I l'escriurem així, tant si acompanya un nom masculí com un de femení.

— — —

Una altra errada que també observem sovint és aquesta. A voltes, en l'escriptura cal trencar un mot quan al final d'una ratlla aquest mot no cap sencer. I, llavors, poden esmunyir-se errades en aquest sentit, si no observem la regla general de respectar la integritat de les síl·labes.

Per això, volem recordar als nostres amables lectors:

— Els dígrafs *ss*, *rr*, *ix*, *H*, s'atribueixen a síl·labes diferents. Exemples: *bas-sa*; *ter-ra*; *rebai-xa*; *tranquil-la*.

— Que no es poden trencar mai els prefixos *des*, *en*, *con*, *ex*, *nos*, etc. Exemples: *des-ordenar*; *des-organitzar*; *en-arborar*; *en-orgullir*; *con-hort*; *ex-hibir*; *ex-abrupte*; *nos-altres*.

— Que si al final de ratlla s'escau una lletra apostrofada (*l'*, *d'*), s'imposa deixar d'escriure-la i cal posar-la a la ratlla següent. Així, no podem escriure *l'* al final d'una ratlla i al començament de l'altra, *acabament*, sinó que hem d'escriure *l'acabament* al principi de la ratlla següent.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Notícia de l'Ajuntament

Punt de partida

En la nostra campanya electoral vàrem dir, a aquells que tingueren l'amabilitat d'escoltar-nos, que la nostra gestió a l'Ajuntament es faria amb les portes ben obertes. L'Ajuntament és la Casa de la Vila, o bé la Casa de la Ciutat —com vulgueu—, i això vol dir que és la casa de tots els ciutadans, i tothom té dret a saber de quina manera s'administra, i a participar, des del lloc que li correspon, en aquesta administració.

Fidel a aquest propòsit, penso ara que potser seria bo d'acceptar l'hospitalitat de **Plaça Gran**, per a informar regularment sobre l'activitat municipal i establir una comunicació que desitjariem ben profitosa per a l'obra colectiva de bastir una ciutat on realment es pugui viure amb dignitat i amb goig.

Quan aquestes ratlles arribin al lector ja s'haurà constituït el nou Ajuntament. Ja tindrem nou Alcalde i nova Comissió Permanent. Respecte a l'Alcaldia, Convergència i Unió ha acordat no fer res en contra de la designació del candidat socialista Rafael Ballús. El Sr. Ballús, doncs, serà el Batlle de Granollers. Havent obtingut menys vots que els Socialistes, a les Eleccions, hem cregut que l'Alcaldia els corresponia a ells. Per altra banda, pretendre-la nosaltres hauria exigut un pacte amb el P.S.U.C., que tampoc havíem de fer.

A la Comissió Permanent ens corresponen tres llocs. En principi el mateix nombre que als Socialistes. No obstant, aquests passen a tenir-n'hi cinc, perquè als tres inicials hi sumen el Batlle, i després un altre de propina, per tal que el nombre final no sigui parell.

En aquestes condicions, és a dir, amb vuit regidors sobre un total de 21, dels quals els restants són 9 Socialistes, 3 Comunistes, i 1 d'U.C.D.; i amb tres llocs a la Comissió Permanent, sobre un total de 9, dels quals els restants són 5 Socialistes i 1 Comunista, comencem el nostre camí —anava a escriure Calvari, però tampoc n'hi ha per tant— municipal.

La nostra actitud és de col·laboració sincera i clara, sempre que les condicions ho permetin. Nosaltres només tenim un compromís, que és el de servir el poble de Granollers. I el complirem amb fidelitat i amb esperit obert a tothom.

Cal que l'Ajuntament de Granollers i tots els serveis municipals funcionin, que s'eixuguin els dèficits d'equipaments, que s'equilibrin les finances, i que la ciutat progressi en tots els ordres. Estem disposats a treballar, a la mida de les nostres possibilitats, per aquests objectius, sempre que s'acordi un programa i una distribució de funcions, tenint en compte que, de vots populars, Convergència i Unió en tingué molts pocs menys que els Socialistes, i que, de Regidors, la diferència és només d'un.

Així ho hem fet saber als Socialistes. Ells, que en la seva propaganda electoral deien que tenien solucions, tenen, ara, la paraula.

Pere Canal

LLIBRERIA - PAPERERIA

VALLDENEU

Generalíssim, 268 - Telèfon 870 83 70

GRANOLLERS

Muguet

La flor i la fulla del Muguet fan un conjunt molt bell: en quant al seu perfum i característiques és una planta que floreix entre març i abril, i conserva la tendresa de les seves fulles i flors prop dels seixanta dies, sempre que estigui situada en un semi-assolellat. És apta per a rams de núvia i cal regar-la molt sovint. Vol frescor, humitat i quan el fullatge es marceix (principis de tardor) llavors cal transplantar-la. Degut al fet que és planta treballadora, podreu fer-ne d'un test, tres o quatre.

Si no en voleu tantes no les llenceu: posades dins d'una bossa de plàstic transparent i deixada al portal de casa vostra us puc assegurar que no hi restarà gaire temps; d'aquesta forma haureu fet l'obsequi discretament i haureu contribuït que la planta torni a donar flor de bell nou.

El Muguet és una planta menuda, senzilla i poc exigent. Ha obtingut la seva fama d'una bonica llegenda d'amor. Heus-la ací.

Es diu, que una princesa formosa en arribar el temps de maridar-se el seu pare li digué que volia que es casés amb el príncep que millor demostrés la seva delicadesa portant una campaneta.

La princesa que feia temps que estimava un trobador s'esglaià, ja que no havia parlat al seu pare del seu amor. En retrobar l'aimat li digué la nova, però ell la tranquil·litza dient-li: no temis, jo portaré la més bella campana que no podrà comparar-se amb la sorgida de la mà de l'home.

Arribat el dia assenyalat tots els pretendents portaren el seu present, n'hi havia de tota mena; d'or, d'argent, de pedres precioses, de formes fines i escaients, però el jurat designat pel pare de la princesa, considerà que cap de les presentades reunia la delicadesa,, beutat i perfum de la flor del Muguet, que era la que presentava el trobador.

Montserrat Dalmau

Els llibres i les biblioteques

Parlar de llibres permet associar-hi les biblioteques. Si el llibre és en general, un fons de cultura, la biblioteca pública és un centre cultural de primer ordre. És cert que ni tota la cultura està en uns llibres ni l'existència d'una biblioteca pressuposa la presència de tota la cultura.

Però la funció de la biblioteca és importantíssima i múltiple. En primer lloc és una gran reserva de coneixements humans que al mateix temps evita la pèrdua d'obres literàries i científiques que molt sovint els particulars destrueixen més o menys inconscientment. A la biblioteca, per tant, les generacions poden trobar-hi l'herència cultural dels seus antecessors.

Una funció molt important és també l'accessibilitat de tothom als llibres de la biblioteca. És en llenguatge d'ara, una igualtat d'oportunitats. Qualsevol pot tenir a l'abast els llibres nombrosos d'una biblioteca pública o d'una entitat. Ja en el segle passat a la nostra ciutat, al Casino de Granollers, a La Unió Liberal, al Centre Catòlic i altres probablement, es fundaren sengles biblioteques, quan les edicions de llibres no eren tan abundants com són avui, ni la formació cultural estava tan difosa.

Però ja que parlem de Granollers ens cal esmentar la creació l'any 1926, de la Biblioteca Popular, avui Francesc Tarafa, per part de la Diputació Provincial de Barcelona, essent Director General de Biblioteques Jordi Rubió i Balaguer, de gloriosa vida encara.

I quanta transcendència no ha tingut i té, la «nostra» Biblioteca? Els homes grans hi hem passat tots i personalment em dóna goig poder dir que sóc fill intel·lectualment d'aquesta biblioteca on vaig poder llegir els primers llibres de geologia que em van fascinar. I a tanta gent ha obert les portes d'una vocació la possibilitat de llegir i emportar-se'n a casa per major comoditat els llibres de «la» biblioteca que a casa nostra no teníem, ni tampoc possibilitats d'adquisició.

I en els grans centres culturals, a més, hi han les biblioteques especialitzades en una branca del saber, sense les quals seria pràcticament impossible estar alcorrent del que es publica arreu del món; on es troben les revistes més prestigioses i els llibres esgotats dels autors que ens han precedit.

Benhaurats els llibres, benhaurats els autors, però també benhaurades les biblioteques que ens han obert i guardat les portes del saber.

Salvador LLOBET

GARCIA CUEVAS
JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2

Telèfon 870 04 85

Granollers

Ara que som al lllindar de la Diada del Llibre...

Som d'aquells que creiem que sempre és interessant parlar de llibres. Però, avui, que ens trobem ja al lllindar de la seva Festa, creiem encara que el moment és molt més oportú per a parlar-ne. Perquè, ben aviat, els llibres atrauran l'atenció de la gent, fins i tot d'aquelles persones que, molt de tard en tard, s'adonen que els llibres tenen una vida pròpia.

Segons hem llegit diverses vegades, Espanya és un dels països que compta amb més Editorials, i, per tant, cal admetre que és un dels països que llença més llibres al mercat. Això, a simple vista, podria fer creure que els espanyols som la gent que llegeix més al món. I, malauradament, el panorama és molt, però molt diferent. Hi ha moltes persones que no llegeixen res, ni tan sols el diari, com no sigui un de caràcter esportiu.

Naturalment, són diverses les causes que poden motivar aquesta mena de fredor envers la lectura. Amb tot —i deixant de banda l'analfabetisme, encara no del tot eliminat— podem establir tres grups de «no lectors». El primer el constitueixen aquells que no coneixen el mecanisme espiritual de la lectura. El segon, aquells que no poden adquirir llibres. El darrer, aquells que diuen que no disposen de temps per a llegir.

Si bé Duhamel deia que **un home ben constituït, normalment constituït, sent la necessitat de llegir com sent la necessitat de respirar i de beure**, hem d'admetre, ens plagui o no, que hi ha moltes persones que no són, en aquest sentit, ben constituïdes, que no saben imaginar allò que llegeixen. S'imposa, per tant, per a elles, un aprenentatge. Nosaltres, com a terapèutica, recomanem que comencin a exercitar-se amb llibres il·lustrats, contes, adaptacions d'obres clàssiques, etc.

Evidentment, el preu dels llibres cada any va en augment, com, per desgràcia, tot. Però aquest fet —que, com diem, és un fenomen general, posat que totes les coses s'apugen amb més o menys intensitat a cada moment— no és motiu suficient perquè la gent no llegeixi. Al capdavant, la lectura és un dels pocs, per no dir l'únic, plaers que se'ns dona de franc. Existeixen diferents Biblioteques públiques. Se'ns pot adduir que moltes d'elles no estan prou ben assortides (sobretot pel que es refereix a novetats) i que les existents són encara insuficients. Però, de moment, i malgrat totes les pegues, poden servir de bona ajuda a aquelles persones, diguem-ne econòmicament febles, que no poden destinar part del seu sou a l'adquisició de llibres per a no desnivellar el pressupost familiar.

La vida actual de l'home es caracteritza per l'activitat, pel dinamisme, per la multiplicitat de treballs, per l'agitació constant... Fins a cert punt, doncs, tenen raó aquelles persones que manifesten no tenir temps, no disposar-ne

per a la lectura. Ara bé, si volem ser sincers, hem de confessar que sempre es troba un forat si es busca: per a la lectura o per allò que sigui. Com deia Marañón, hem de convertir-nos en **traperos del tiempo**, o sigui, agafar un bocí o un retall del nostre temps i emplenar-lo de lectura: a l'òmnibus, al tren, a les sales d'espera dels metges, abans de dormir, etc. Encara que, amb la televisió i l'auto, malament rai!

Com ja s'ha dit moltes vegades, la lectura no és pas una qüestió d'intelligència, sinó de sensibilitat, de finor d'esperit. Què hi podem trobar? Naturalment, moltes coses, com per a exemple: el reflex del nostre propi jo en frases o moments literaris determinats; la sorpresa en constatar personatges que no som, aventures que no hem viscut, països que no hem visitat; l'expansió de la nostra ànima en comprovar que la literatura no té cap límit ni en el temps ni en l'espai: que el mateix inventa un passat que somni, a la fantasia; que pot prescindir del rellotge i del calendari, de parets i de reixes.

Creiem que és molt interessant fer-se el propòsit, sentir la necessitat de formar una biblioteca particular, per modesta que sigui. Ara bé; cal fugir de dos perills: comprar tots els llibres d'actualitat, o bé, tot parodiant una cèlebre frase, creure que **cualquier libro pasado es mejor**. Cal saber triar. Tenir una sana curiositat i un esperit equànime. De bell antuvi, hem de procurar interessar-nos per tot. No adoptem mai posicions preses per endavant. Amb els llibres, i amb tot, recordem les belles paraules del gran poeta hindú Rabindranath Tagore: **si tanques la porta a tots els errors, deixaràs fora la veritat**.

Hem sentit dir sovint que no existeix un espanyol que no hagi plantat un arbre i escrit un llibre. L'afirmació, és clar, com gairebé totes, és molt exagerada. No aspirem pas a tant. No volem pas (i Déu ens en guardi) que tothom escrigui un llibre. Ens acontentem, tan sols, amb que tothom en llegeixi. Si Bergson deia que la facultat de riure constituïa la més clara diferència entre l'home i l'animal, i d'altres filòsofs han assegurat que la diferència radicava en la facultat de pensar, nosaltres, sense tanta categoria ni ínfules ni molt menys, opinem que la més clara diferència, almenys externa, és la facultat de llegir.

Vulgueu, doncs, no sols a la Diada del Llibre —la nostra Festa de Sant Jordi—, sinó sempre, demostrar que som homes, tot recordant que la lectura, si es fa amb sensibilitat i reflexió, és una confrontació que fa la nostra ànima amb la dels altres éssers i, així mateix, amb el món en què vivim.

R. Munné i Coll

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

21-23 d'Abril
DIADA DEL LLIBRE

amb motiu de l'
ANY INTERNACIONAL DEL NEN
convida a tothom a visitar
durant aquests dies,
les seves instal·lacions
de Llibres Infantils

SANT JORDI 1979

Pels vells camins de sempre

Darrerament, la major part dels articles que apareixen en les revistes setmanals o quinzenals versen sobre temes polítics, perquè són els d'una actualitat més viva. També podria ésser-ho aquest, però no vull que sigui així. Davant meu s'alça una llum brillant que m'enlluerna: la diada de Sant Jordi, Patró de Catalunya.

Fa uns quants dies, aprofitant les vacances de Setmana Santa, vaig anar a Empúries, un dels llocs on hauriem d'acudir amb una certa periodicitat i passar-hi hores en silenci, deixant-nos xopar ja aquell aire que conté tants misteris de la nostra antiga història; tot, qualsevol pedra, qualsevol herba, qualsevol vestigi ens revela algun petit secret de la nostra ànima col·lectiva; no ho fa d'una manera espectacular, com una gran bandera onejant, sinó al revés, íntimament, semblant en la consciència la llavor que un dia o altre fructificarà. El cel d'un blau puríssim, el mar fent-hi un contrast colpidor, la remor del vent, convidaven a una meditació profunda. I em sentia més català que mai, més enamorat que mai de la meua terra, i recordava vagament aquelles paraules que escriví Joan Maragall en el seu article «Sant Jordi, Patró de Catalunya». No me les sabia pas de memòria, però si el seu sentit pregon, perquè el poeta, quan les escriví, hi donà un to penetrant i viu, aquell que travessa les fronteres del temps i de l'espai perquè és la saba viva d'un país.

I és per això que quan he sabut que havia d'escriure aquestes ratlles per la nostra revista he agafat el llibre del poeta i rellegit aquell article, restant després una estona en silenci. Ell, pels vells camins de sempre —que són els de la sinceritat de l'ànima humana, els de l'amor amb tot allò que et fa ser— digué les paraules més meravelloses que defineixen l'ànima de Catalunya, feta llum en la diada de Sant Jordi: «Cada un de nosaltres és com un munt de terra catalana que caminés i amb una arrencada d'esperit català, adelerat cap a l'altura; així és que tots ens trobem tan germans, perquè Catalunya és viva en tots nosaltres. Ens estimem amb aquella amor mateixa de la terra i de la història, perquè som nosaltres mateixos, llavors, història i terra; terra que camina, història viventa i l'amor que tot ho mou».

Després de tota l'efervescència política que hem viscut i vivim, convé impregnar-nos de poesia; convé volar lliurement pels camins dels ideals; convé cloure els ulls i gaudir de les paraules més boniques, de les imatges més fugitives. Per què els polítics han passat a les golfes de la història, generalment, i els poetes no? No sembla lògic si aquells vivien de realitats i aquests de fantasia. Però ho és de lògic, perquè els poetes hi veuen amb uns altres ulls, copsen les subtilitats de l'ànima humana i l'ànima humana és perenne, com ho és l'ànima col·lectiva, l'ànima dels pobles, l'ànima de Catalunya.

La Diada de Sant Jordi del 1979 tindrà unes característiques molt diferents de les viscudes fins ara; però jo voldria que tornés a ser la Diada de les roses

—això sí, de roses de la llibertat—, de la llum, de l'alegria de la bandera, dels rostres somrients, de l'amor pel carrer, del llibre rebut com a símbol d'amistat, de les converses cordials sota la llum d'un dia clar de primavera. D'aquesta manera seria també una mica la celebració retornant pels vells camins de sempre; i significaria un respir col·lectiu saní i profund, amarat de catalanitat fins al moll dels ossos. I quan, arribada la nit, cloguéssim els ulls, una serena llum ompliria el país amb l'espurna de la pau i l'harmonia que l'ànima de Catalunya vol i desitja.

Martí Sunyol i Genís

Ciudadà del món

«Català? Espanyol? Jo sóc ciudadà del món!»

Un cop heu dit això, amic, us heu quedat ample i satisfet com si us haguéssiu tret un gros pes del damunt. Tantmateix, per poc que ho rumieu, descobrireu que en realitat heu dit una solemne niciesia.

Per començar fixeu-vos que la vostra frase comença pel verb substantiu, el que expressa la vostra «substància»: jo sóc. Noteu que sou el que sou abans de dir-ho i fins i tot abans de saber-ho dir, i, que per tant, que ho sapigüeu dir o no, allò que sou ho sou igualment.

I vet-aquí que, primer, sou un ésser humà i no pas, posem per cas, un armari. No us ho heu pogut triar. Segur que no us desplaia pas! Però tampoc no us heu pogut triar ni el pare ni la mare, com tampoc aquests es pogueren triar els seus.

Tampoc no us heu pogut triar (com no ho pogueren fer el vostre pare i mare) el país, la cultura, la llengua ni el moment històric dins els quals tingué lloc el vostre naixement. L'herència i el medi us han afaïçonat tan intensament com no us podeu imaginar: hi ha psicòlegs que, per aquest camí, arriben a negar la llibertat. Ja veieu si això és important.

Quan dieu «jo sóc» no oblideu que en vós, en el punt més íntim del vostre ésser, és tot aquest passat que diu «jo sóc». Aquest passat és més vós que vós mateix. Són una confluència de milers de línies que vénen de qui sap on.

Una vegada que en Prieto en una conferència, digué que a l'edat de vint anys «havia fet el pensament de dedicar la

seua vida a la causa obrera», el filòsof Ortega (tan poc creient com l'altre) li replicà: «mai no hauries pensat tal cosa si vint segles de cristianisme no t'empenyessin per l'esquena».

Que en som poc d'originals, amic!

Sembla més assenyat i més realista assumir ben conscientment «allò que ja som». Per més que volguéssiu no podríeu renunciar a ser un ésser humà. I, si sou català, per més que us esforceu, sereu radicalment, «substancialment» català... àdhuc en el moment de pronunciar (si arribéssiu a pronunciar-ho) la frase «jo no ho sóc». El que pretén dir «jo no sóc» allò que realment és, àdhuc en dir que no, se li nota que sí. A un català, si no vint segles, deu sí que l'empenyen per l'esquena...!

Per tant, autodefinir-se «ciudadà del món» amb la pretensió —amb aquesta afirmació— d'anul·lar allò que ja sou des que els «primats» convergiren en l'«homo sapiens» seria, simplement, grotesc.

En canvi mereixerà tot el respecte i tota l'aprovació el vostre propòsit si, un cop assumit allò que sou (assumit amb tota honra el ser català o espanyol o francès...) maldeu per ser, a més, ciudadà del món.

Car el món, per tal de ser una societat, necessita homes concrets, homes amb substància, no desnaturalitzats, no somniatruites... Ningú no us demana un suïcidi previ per a integrar-vos a la gran societat sinó, el contrari, que sigueu prèviament i amb tota autenticitat allò que sou...

J. Rovira Tenas

Foto *Battle*

Revelat de color fet per KODAK

El nostres llibres de cada dia

Dies passats, mentre la gent que fem Plaça Gran, preparàvem el número extraordinari de la Diada del Llibre, parlàvem que seria bo de parlar amb gent que intervenen directament o indirecta en la producció, distribució i consum del llibre, per que tothom hi digués la seva i nosaltres transcriure llurs opinions i així donar-les als nostres lectors. Veírem, però, que la transcripció de les dificultats, alegries i dèries podria ser un exercici molt brillant per a nosaltres, però en el fons poc útil.

La nostra conversa derivà cap a temes més genèrics, però no pas allunyats del nostre objectiu: la participació cultural.

En últim terme elogiar les excel·lències del llibre per mitjà de xifres, opinions tècniques i el testimoni més o menys biogràfic de tal personalitat o tal altre personatge podria ser molt divertit

però no massa aclaridor, a tot estirar i per raons d'espai podríem transcriure un màxim de 10 o 15 opinions diferents.

Teníem, doncs, clar que el que preteníem era no solament donar testimoni dels llibres sinó engrescar tothom a que en llegís.

I la millor manera d'engrescar-nos-hi és recomanant els uns als altres tal o qual llibre. En realitat quants llibres hem llegit que prèviament ens han estat recomanats pels amics, els companys, els col·legues professionals...?

Hi ha també una altra qüestió que creiem important:

Què llegim els granollerins?

Quins llibres ens agraden més?

Quins són, per nosaltres els millors?

Quins són els cabdals?

S'imposava també un límit, el del marc cultural. D'aquí ve la recerca de les 60 obres cabdals de la llengua catalana.

Per altra banda hi ha, creiem, una raó de fons, la normalització cultural depèn sens dubte de les estructures, però si aquestes estructures no compten amb la participació activa de tots, el continent podrà ser molt perfecte però el contingut fluix i fatu. Per contra si la normalització cultural catalana és més aparent que real, hom no pot encara rebutjar una forma tan elemental com informació reflexiva per mitjà del llibre, que no és massa concordant amb el neguit de la premsa; els llibres, com a mitjà de comunicació cultural aventatgen els altres mitjans no per raó de llur comoditat, sinó per la seva profunditat. El llibre, els llibres són incòmodes però encara són insuperables.

Llibres més venuts

LLIBRERIA CARBÓ

Raíces - Holocausto - Tornem a viure - La muchacha de las bragas de oro - Extramuros - Poesies de Salvat Papaseit - Obra Selecta Tagore - Mecanoscrit de segon origen - El tercer año resucitó - Diccionari Pompeu Fabra.

LLIBRERIA MONTSENY

Les millors obres de la Literatura Catalana - España - Història Gràfica de la Catalunya contemporània - Pregària al vent - Meditacions per una parella - Amor i responsabilitat - El

jardín en casa - La Plaça Iel Diamant - Mirall trencat - Mecanoscrit de segon origen - Narracions. Poesia completa de Salvador Espriu - Poemes de Martí Pol - Uso directo de la energía solar - L'arrel i l'escorsa - Amb vidres a la sang.

Infantils: Tin-Tin - Asterix - Teo - Los cinco - Vida íntima de los animales - Grumets de la Galera - Ja sé llegir - Com van començar les coses - Avui sabrem - La colla va al circ - I tot el que s'anuncia per T.V.

LLIBRERIA VALLDENEU

La muchacha de las bragas de oro - OBU II - Llibres de M. Pedroló - Llibres de Montserrat Roig.

Infantils: Teo - Tin-Tin - Asterix - Com van començar les coses - Avui sabrem.

LLIBRERIA LA GRALLA

La muchacha de las bragas de oro - El libro rojo de los escolares - Las enseñanzas de Don Juan - El túnel - El halcón maltés - Estimada Marta - Cròniques de la veritat oculta - Tròpic de Càncer - La transformació - Les millors llegendes populars.

Dades sobre el Llibre Català

Any	TÍTOLS
1975	590
1976	855
1977	1.015
1978	1.132

Comparant la producció anual veiem que en números absoluts augmenta. Però relativament no queda estabilitzada 75-76: 265 títols d'augment, 76-77: 160 títols d'augment, 77-78: 117 títols d'augment.

GRANOLLERS Quinze Anys 1921 - 1936

100 Gloses del Granollers d'aquell temps... de Esteve Sarroca

ENQUESTA
CONCURS

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

TRIEM ENTRE TOTS LA MILLOR BIBLIOTECA!

Amb la col·laboració de tots els lectors de PLAÇA GRAN volem fer el «ranking» de les 50 obres cabdals de la Llengua Catalana.
Per començar, PLAÇA GRAN en proposa quaranta:

☐	1	LLIBRE DÉVAST I BLANQUERNA de R. Lluïl	☐	31	LA TEORIA DELS COSSOS de G. Ferrater
☐	2	L'ATLANTIDA de Jacint Verdaguer	☐	32	LA FAM de J. Oliver
☐	3	TIRANT LO BLANC de Joanot Martorell	☐	33	ELS VELLS de I. Iglesias
☐	4	LA TRADICIO CATALANA de J. Torras i Bages	☐	34	LA MUNTANYA D'AMETISTES de Guerau Liost
☐	5	NOTICIA DE CATALUNYA de J. Vicens Vives	☐	35	FANNY de Carles Soldevila
☐	6	L'AUCA DEL SR. ESTEVE de S. Rusiñol	☐	36	NOSALTRES ELS VALENCIANS de Joan Fuster
☐	7	SOLITUD de Víctor Català	☐	37	EL LLIBRE DE LES DONES de J. Roig de Corella
☐	8	DONA DE PRES de Teresa Pàmies	☐	38	EL SOMNI de Bernat Metge
☐	9	PINYA DE ROSA de Joaquim Ruyra	☐	39	ELS PASTORETS de J. M.ª Folch i Torres
☐	10	LA FERIDA LLUMINOSA de J. M.ª de Sagarra	☐	40	LO CATALANISME de V. Almirall
☐	11	LA PELL DE BRAU de Salvador Espriu	☐	41	.....
☐	12	LA BEN PLANTADA de Xenius	☐	42	.....
☐	13	EL FERRER DE TALL de Serafí Pitarra	☐	43	.....
☐	14	LAURA A LA CIUTAT DEL SANTS de M. Llor	☐	44	.....
☐	15	LA NACIONALITAT CATALANA de E. Prat de la Riba	☐	45	.....
☐	16	HOMENOTS de Josep Pla	☐	46	.....
☐	17	LES ELEGIES DE BIERVILLE de Carles Riba	☐	47	.....
☐	18	CRÒNICA de Ramon Muntaner	☐	48	.....
☐	19	LA PLAÇA DEL DIAMANT de M. Rodoreda	☐	49	.....
☐	20	ELS SOTS FERESTECES de R. Caselles	☐	50	.....
☐	21	TERRA BAIXA d'Àngel Guimerà	☐	51	.....
☐	22	EL COSTUMARI CATALÀ de Joan Amades	☐	52	.....
☐	23	EL TESTAMENT de X. Benguerel	☐	53	.....
☐	24	AVUI ES PARLA DE MI de M. de Pedroló	☐	54	.....
☐	25	LA PRIMERA HISTÒRIA D'ESTHER de S. Espriu	☐	55	.....
☐	26	LA FEBRE DE L'OR de N. Oller	☐	56	.....
☐	27	MORT DE DAMA de Vilallonga	☐	57	.....
☐	28	CURIAL E GÜELFA Anònim	☐	58	.....
☐	29	ELS ALTRES CATALANS de F. Candel	☐	59	.....
☐	30	EL POEMA DE NADAL de J. M.ª de Sagarra	☐	60	.....

COM PARTICIPAR-HI

- El Concursant ha de comunicar la seva proposta de cinquanta obres, ja sigui marcant amb una X les que cregui convenientes de la nostra proposta i afegint-ne, les que segons el seu criteri caldria que hi figuressin.
- No cal dir, que pots proposar-ne cinquanta de totalment diferents a les proposades per Plaça Gran.
- El dia 19 de Maig del 79 hom tancarà la recollida de propostes.
- Plaça Gran premiarà amb un lot de llibres de 5.000 pessetes els tres concursants que endevinin la llista dels 50 llibres més votats.
- Si no hi ha cap encertant es premiarà la proposta que si acosti més.
- En cas d'empat es resoldrà per sorteig.

Setmana del llibre.

Escolliu el vostre

del 23 al 30 d'Abril de 1979

CAIXA D'ESTALVIS COMARCAL DE MANLLEU

El libro: un arma

El Año Internacional del Niño y la celebración de esta Diada de Sant Jordi, con esa espléndida tradición del libro y la rosa me han motivado a hacer estas reflexiones al respecto: El derecho al libro, implícito en todos aquellos que conforman la Declaración de los Derechos del Niño y especialmente aquellas consideraciones que ponen énfasis en la educación y en el desarrollo integral del niño.

Es loable el esfuerzo que aplican no pocas personas dedicadas al trabajo editorial para presentar esmeradísimas publicaciones dirigidas especialmente al niño y al adolescente, descubriendo el maravilloso y complejo mundo que nos rodea, desentrañando misterios y en definitiva ofreciendo la posibilidad de su conocimiento y en consecuencia su disfrute, pero ante tal despliegue de medios se nos presenta una realidad cada vez más sobrecogedora: su precio. Y esa otra cara de la moneda, a la que poco a poco nos vamos acostumbrando a reconocerla por ese estúpido vocablo conocido por marketing que no hace más que encarecer el producto al adicionarle los gastos de publicidad, etc., que convierte al libro en otro producto más de intercambio mercantil, destinado al consumo. Y así, poco a poco, se levanta una barrera de discriminación entre los niños de diferentes poderes adquisitivos, hiriendo mortalmente al espíritu de la Declaración, a la que me vengo refiriendo, que no persigue, ni más ni menos que la creación de unas nuevas generaciones educadas en un marco de tolerancia, comprensión, libertad y dignidad, destruyendo así el recelo, la desconfianza y la injusticia ante las desigualdades.

Se me dirá que a pesar de todo ¿quién no tiene hoy unas pesetas destinadas a

la compra de un libro? Y si no fuera excesivamente cruel, me referiría aquí al conocido chiste aquel, en el que un buen hombre, ante la interpelación publicitaria de «lea un libro», contestaba: «Ya lo he leído». No basta pues con «el» libro de la Diada para acompañar la rosa: una rosa no hace jardín.

Por otro lado hemos de procurar en hermosa tarea colectiva, convertir esta Diada en algo cotidiano, donde la preocupación por el saber, por el aprender, sea una aspiración de nuestra comunidad, no podemos olvidar que el analfabetismo, y no me refiero a él simplemente como el hecho de no saber leer y escribir, es una de las formas de la miseria que incluso puede llegar a destruir los beneficios de la escolarización de nuestros hijos ya que al salir de la escuela, corren el riesgo de olvidar lo que han aprendido, de ser víctimas nuevamente de un analfabetismo «renovado».

Basta ver el panorama que hoy nos ofrece Granollers, una única Biblioteca, abierta una sola hora por la mañana y que por las tardes incluso resulta pequeña, sin hablar de su falta de puesta al día. Por ello, iniciativas como la del Museu, con esa exposición-homenaje a Tintín (¿quién no aprendió a deletrear con un tebeo?), ofreciendo el atractivo a los niños de poder disfrutar de su lectura, son dignos de aplaudir y promocionar. No basta pues el esfuerzo dedicado a los más pequeños, ante todo es necesario educar a los adultos. La contribución de nuestros hijos se dejará sentir dentro de cinco, diez o incluso veinte años, mientras que la actitud de los adultos puede dejarse sentir inmediatamente. El libro merece, por consiguiente, considerarse como una inversión productiva de carácter social y no podemos olvidar que saber asociar el ideal y el interés es hacer buena política.

He aquí un nuevo reto para nuestro recién conquistado Ayuntamiento democrático: Una biblioteca de uso popular en cada barrio, que las vocalías de Cultura de las Asociaciones de Vecinos, junto con otras reivindicaciones, incluyan la necesidad de contar con locales donde inculcar, nada menos!, el amor al libro, todos los días del año, e incluso llevar este escenario a la fábrica, a la obra, orientándolo a la formación y al perfeccionamiento profesional, buscando la finalidad de elevar la personalidad humana y, ¿por qué no?, de manera indirecta, acelerar el desarrollo económico.

Me permito, para terminar el filo de esta reflexión en esta hermosa fiesta que hemos de conservar en todo su esplendor, traer aquellos versos de Bertolt Brecht de su «Loa al estudio»:

Empuña el libro, hambriento. Es una [arma!
Estás llamado a ser un dirigente.

Miguel Angel Gullón

Llibres de cuina

De la mateixa manera que quan hom ha de preparar alguna tesi sobre qualsevol tema, s'ha de documentar amb textos de les matèries preteses, quan de cuina es tracta, hi han també maneres d'assabentar-se del que a un li cal saber, pel que fa referència a l'art culinari en el que es troba escrit. Des de Fisiologia del Gusto de A. Brillat Savarin (traduït del francès) passant per les receptes de Pickwick, de Nestor Luján, El libro de la Cocina Española de Perucho i Luján, La cocina cristiana de Occidente de A. Cunqueiro, El llibre de la Cuina Catalana de Ferran Agulló, fins a les més simples com Nuestra Cocina de Cabané i Domènech, La Manduca d'en Domènech, Els 200 plats casolans de la cuina catalana recull de l'Antoni R. Dalmau o el que a mi més m'agrada per la seva simplicitat que és l'Art de ben Menjar de la Marta Salvia amb revisió de J. Cabané, crec que són mostres suficients per a veure que no tenim res a envejar a ningú. A partir d'unes receptes bàsiques que cada mestressa vestirà després a la seva manera particular, resulta que no és igual el fricandó que mengem a casa, o el que ens donen quan anem convidats a casa d'un amic. Quin és millor? Segurament tots ho són i aquesta és la mostra de la capacitat creativa dels nostres cuiners.

Tot estriba doncs, en saber tenir els coneixements necessaris pel que fa referència a les coses elementals en cuina: fregits, bullits, fumets, sofregits, fons de cuina, etc. etc., i també coneixement del foc, del forn, dels atuellers etc. Si som capaços de dominar això, aconseguirem que aquest art, el culinari, l'únic que està a l'abast de tothom, sense discriminació de sexes ni d'edats, que es pot fer possible cada dia i fins i tot diverses vegades per dia, el tinguem a les nostres mans.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Plaça Gran

Publicació Granollerina

Anuncieu-hi!

VENEDOR

(ZONA VALLÈS)

A hores o fixe
amb o sense cotxe

Imprescindible:
Lliure Servei Militar
Carnet de conduir

Retribució a convenir
segons preparació

Telèfon 870 84 54
demanar per la senyoreta Nuri

CALÇATS CANAL

**Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31
GRANOLLERS**

Auto-Moto SASTRE

al servei del motociclista

les primeres marques nacionals i d'importació

BULTACO

DUCATI

SANGLAS

PUCH

BMW

GUZZI

BENELLI

MORINI

Accessoris i recanvis - Taller especialitzat

VISITIN'S A:

**Av. Generalísimo, 5 - Telèfon 870 54 50
GRANOLLERS**

Les Roses

Sense cap mena de dubte, la rosa és la reina de les flors per excel·lència. Es permet el luxe de tenir el tronc ple d'espines i que la seva flor duri poc, en canvi, quina bellesa tindrà per arribar a ser la reina de les flors.

Els rosers existeixen en el món des de temps immemorial, en temps de l'Imperi romà, els petals de rosa eren barrejats amb trossos de murtra, que escampats per terra, encatiraven les vies per les quals arribaven victoriosos els exercits a fi de continuar el mal oïr que desprenien els cavalls i la tropa.

La murtra (*Mirtus communis*), és un arbust de fulla perenne, i té un oïr molt fort, es espontania del litoral mediterrani, de floració blanca en els mesos d'estiu.

Potser alguns de vostès, amics, han tingut l'ocasió de visitar un dels millors jardins botànics que hi ha a Espanya, anomenat Marimurtra, nom pres, com poden suposar, de l'existència de la murtra dins la zona. És a Bianes (Girona). Ah, i a qui no el coneixi li recomano, val la pena el viatge.

Be, perdoneu que m'hagi desviat una mica del tema a tractar.

Han existit en el món aproximadament 15.000 varietats de rosers. Noves varietats van eliminant a les més antigues, ja que, com es natural, les hibridacions amb les tècniques modernes milloren dia a dia.

Ha guanyat la rosa en color, fortaleza de tija, resistència a les entermetats, floració més abundant, arbust més uniforme, i per resumir, en bellesa. En canvi i degut als múltiples creuaments que han estat necessaris per la hibridació, s'ha perdut bastant el fort i típic olor de roses.

Actualment es cultiven unes tres mil varietats aproximadament, com a col·lecció, però no més de tres o quatre-centes les que es comercialitzen.

Catalunya ha estat pionera en aquest cultiu i en noves obtencions, els Dot, Camprubí i Torreblanca, han donat a l'horticultura ornamental, creacions magnífiques que han donat un gran prestigi a l'esforç d'aquests professionals.

Darrerament, es va obtenir la rosa miniatura, una vertadera meravella, alguna d'ella del tamany d'un pinyó, però amb tota la perfecció de les seves germanes grans.

Els rosers es podrien dividir en:

- Rosers baixos o d'arbust
- Rosers trepadors o de guirnalda
- Rosers de peu o d'arbre
- Rosers ploraners.

En contra del que la majoria pensa, el roser no és delicat per cultivar, és relativament fàcil però, com és lògic, s'han de seguir unes normes.

Precisen del sol, no viuen bé a l'ombra. La terra ha de ser argilosa, amb un poc de sorra fina i fresca, la terra no ha de tenir excés de calç i humitat. Per tant, una terra una mica forta i que es regui a l'estiu cada 12 o bé 13 dies, és el millor per la planta.

De tant en tant s'ha d'escardar o carvar la terra per evitar que la terra faci crosta i tanmateix treure les herbes. Per plantar els rosers s'hi ha d'afegir fems ben consumits, i com que el roser viu prou temps, cada final d'hivern (abans que broti) es pot ajudar amb algun adob químic.

Si les fulles es tornen grogues vol dir, o bé que té excés d'humitat o que la terra té massa calç. La primera correcció és regar menys i la segona afegir a la terra una mica de quelat de ferro (sulfat de ferro o semblants).

El millor temps de plantar i podar les roses es de desembre a febrer i no més a prop de 0'80 cms. l'un de l'altre. Quan les flors es van passant, s'han de treure, ja que llavors volen donar fruit, que és com una espècie de pera, que s'emporta la força de la planta, i això del fruit és només interessant per rosaristes-hibridadors que el necessiten per a sembrar i fer així noves varietats.

El roser viu amb fortaleza de 10 a 15 anys, passat aquest temps, el tronc s'envelleix molt, les flors es tornen petites i no és bo de conservar-lo, ja que no llueix.

Arreu del món es celebren exposicions i concursos de roses, Barcelona, que desde fa uns anys té un gran roserar, al Parc de Cervantes, que està al final de la Diagonal, anant cap a Esplugues, havia

fet grans exposicions de roses. Es varen interrompre fa uns quants anys inexplicablement. L'any passat l'exposició hortícola del nostre país anomenada Jardí nova, volgué retornar aquesta tradició i amb la col·laboració de professionals, i del servei de Parcs i Jardins de Barcelona, van inaugurar al Born, restaurat en part amb una gran exposició de roses i varietats de flors, que va ser un gran esdeveniment durant les Festes de la Mercè. Es va presentar per primera vegada una nova varietat anomenada «President Tarradellas» del rosarista Dot.

A la meua joventut, quan estudiava l'art de la jardineria, a l'escola del Parc de Montjuic havia participat més d'una vegada a l'Exposició de Roses que es celebrava a Granollers, a l'antic Museu, i amb goig guardo trofeus per la participació que molt m'estimo per ser allò que es diu els meus primers «pinitos».

JAUME VIURE NINOU

Mestre de l'Escola de Jardineria de Barcelona - Cardedeu

...Si el llegeixes no calla (El Llibre)

Amb aquestes paraules definia un nen el que era per ell un llibre.

La lectura és una activitat humana, potser la més enriquidora de totes, en la que cal iniciar l'infant, fins i tot quan encara no sap llegir.

El gust per la lectura s'adquireix per hàbit i l'amor als llibres neix amb l'exemple dels grans. Passar els fulls dels llibres que hi ha a casa i observar embadalits colors i formes, agafar els diaris i mirar-ne les lletres i les imatges són el primer pas espontani del nen dins el món màgic del llibre.

En els primers anys, els pares acompanyaran amb les seves paraules les il·lustracions que el llibre posa davant dels ulls del nen. Aquest participarà de forma activa, donant vida a les imatges que se li presenten, alhora que el diàleg amb els pares li desvetllarà l'entrellat de la successió d'escenes i l'ajudarà a enriquir el propi vocabulari. El nen petit s'hi fixa molt amb els gests, expressió de la cara, modulació de la veu i també en les possibles cançons que poden reforçar les imatges.

Més endavant el nen aprendrà a llegir, i pas a pas la lletra anirà prenent cos dintre del llibre i, amb l'evolució lectora del nen, acabarà tenint un paper fonamental. Ara, encara que el nen ja llegeix sol, continua essent molt important el comentari posterior

a la lectura del llibre. Aquest permeirà una comunicació que posarà de manifest la interpretació que el nen ha fet del que ha llegit i si ho ha entès, a la vegada que l'enriquirà amb les experiències dels altres i li possibilitarà la formació dels seus propis criteris de valoració.

Saber fer parlar el llibre. Això ja ens ho deia un nen.

Cal també saber triar un llibre.

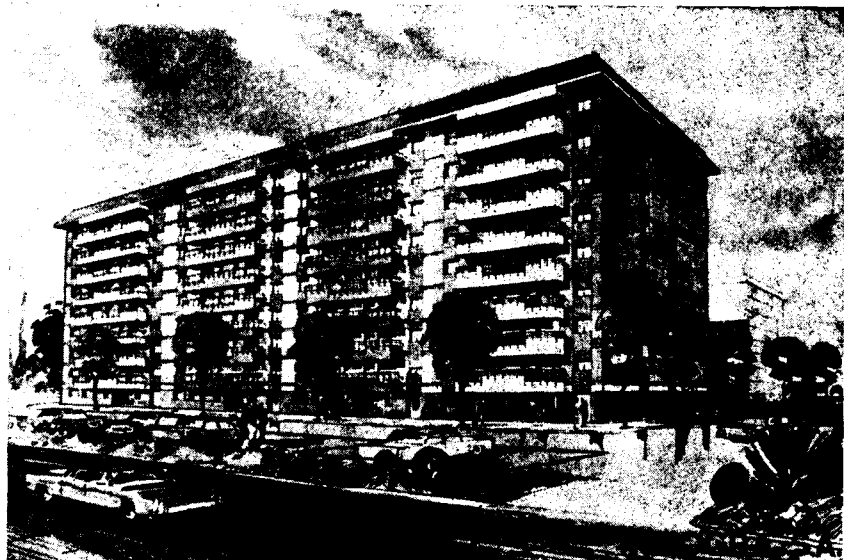
Busquem-hi la qualitat literària, la senzillesa en l'expressió, que el vocabulari sigui adequat al nivell i a les experiències del nen, la coincidència d'interessos entre el tema i el món del lector, la llargada del text, les situacions i els personatges...

Molt aviat el nen ha de participar en l'elecció dels llibres que ha de llegir. Ha de veure la dificultat que representa triar-ne un d'entre tants i ha d'anar adquirint les pautes que li servirán per a moure's en el complex món del llibre.

Pels petits pot ser tot un ritus, tota una festa que requereix una delicada preparació, això d'anar a comprar un llibre. Pels més grans s'ha d'haver convertit en una necessitat. Per tots, petits i grans, ha de ser una il·lusió possible.

«Per a mi un llibre és un imprès que si l'escoltes no diu res però si el llegeixes no calla».

ATZAVARA

«Sóc propietari d'un magnífic pis»
«Tinc grans facilitats de pagament»
«El meu pis té tot el que necessito»

Vostè també pot dir el mateix.
Aprofiti's de la nostra experiència,
doncs construïm pensant en vostè.
Comprobi el que diuen els nostres clients
i vostè també serà
la nostra millor publicitat

INMOGRA, S.A.

Girona, 17, 1.º - Tel. 870 19 91 - GRANOLLERS

NOVA LLEI FISCAL

Llibres Miquelrius

◆◆
Registre de Comptes
Models 15 - 58

◆◆
Registre de Vendes
Models 16 - 24 - 44 - 59

◆◆
Registre de Despeses
Model 9 o qualsevol llibre de columnes

◆◆
Registre de Caixa-Bancs
Models 8 - 23 - 14 - 84

◆◆
Altres llibres comptabilitat:
Ástra, R.H.C., Buffetts (per encàrrec)

ELS TROBAREU A

Llibreria Carbó

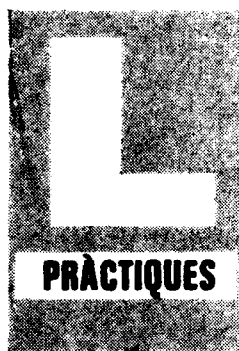
A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

VéGé

**Cta. General
de Distribuïdors
d'Alimentació, s. a.**

Co	Aliment
----	---------

Centres Distribuïdors
VéGé

som

**Auto-Escola
CANO**

aviat ens coneixerà per

**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats • sala de biblioteca •
bar • música ambiental • sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

Samfaina...

Segons el Pompeu Fabra, samfaina és: una salsa feta amb tallets de pebrot, de ceba, de tomàquet, d'albergínia, etc. Jo diria que és molt més que això. Crec que la definició exacta és: Que és un plat típicament català, que pot servir tan com a plat sòlid, com per a guarniment de qualsevol carn. També pot servir per a donar color i sabor a una gamma molt extensa d'altres plats típics catalans: pollastre, conill, llonganissa, bacallà, etc., etc.

Es condició indispensable saber fregir bé els ingredients, i per l'ordre adequats, és a dir, començant lògicament per aquells que siguin més resistents: la ceba, el pebrot, l'albergínia i finalment el tomàquet. Un altre requisit a tenir en compte, és l'atuell on ha d'ésser cuinada. Com que es tracta d'una menja que ha de ser cuinada sense pressa, amb una cocció prolongada perquè l'amalgama sigui perfecta, una cassola és l'adequat.

Pel que fa referència a com s'han de preparar les verdures, hi han també molts criteris. A mí, m'agrada que la ceba estigui tallada en làmines molt fines; el pebrot i les albergínies a quadrets petits, però no minúsculs. Els tomàquets escaldats i pelats a trossos no massa petits.

Procureu utilitzar un oli bo. Quan hi poseu la sal, afegiu-hi també un polset de sucre.

Si el que volem preparar és un pollastre o conill amb samfaina, cal d'antuvi rostir l'aviram i amb l'oli del rostit preparar-hi la samfaina.

Si de bacallà es tracta, cal fregir-lo ben enfarinat i aprofitar l'oli per a la samfaina.

També es pot incorporar quan prepareu les verdures, carbassó i alls.

Si teniu un sobrant de samfaina, aprofiteu-la per a preparar uns deliciosos ous remenats.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Aclariment

Els bunyols que vàrem recomanar com a Bunyols de l'Empordà, eren simplement «Bunyols de Quaresma»

GLOSES

Els llibres d'història

Fa més o menys una vintena d'anys tornàvem de Barcelona amb el darrer tren del vespre. Com sempre, havíem comprat el «Noticiero», que en aquell temps portava notícia dels fets esdevinguts aquella mateixa tarda, i ens va colpir una informació telefònica de Granollers on —deia el Diari— un aiguat de gran violència havia inundat cases i carrers. Nosaltres —pobres de nosaltres— hi havíem deixat la família, a la bona de Déu, sense sospitar el perill a què segurament l'havíem exposada.

En arribar a Granollers, vam preguntar tot seguit per aquell xàfec tan esfereïdor, però ens tranquil·litzaren del tot en fer-nos saber que només havien caigut, com si diguéssim, no gaire més enllà de quatre gotes.

D'aleshores ençà —fa una vintena d'anys, potser una trentena perquè ara els fem anar en doina com si res— hem perdut la fe en la Història escrita. No hi podem fer més. Ens dol d'imaginar-nos que potser dintre un centenar d'anys, una d'aquestes fures que ensumen a les biblioteques els fets passat, trobaran aquell «Ciero» i ens contaràn —a nosaltres ja no— com tal dia a Granollers va caure una xafegada que es va emportar mitja ciutat.

A un home que ha viscut aquesta experiència, ja no li podeu assegurar mai més com Colom va descobrir l'Amèrica l'any 1492, perquè no s'ho creurà del tot. Han passat tants anys! Aneu a saber si només fou que un «Ciero» d'aquell temps en va portar la notícia.

Tanmateix, els llibres d'història ens agraden molt. És bonic d'aprendre coses que potser no són certes del tot, però d'altra banda la imaginació humana sap enriquir tan bé els relats d'uns esdeveniments, només comprovats a mitges, que la seva lectura ens embadaleix perquè formen tots plegats un esquema acceptable de les vicissituds humanes des d'abans de l'edat de pedra, millorat amb els bells detalls que els historiadors hi han anat afegint per demostrar la seva competència professional.

La nostra malfiança és ja tan arrelada, que si tot visitant un museu d'art antic un cicerone engalonat ens mostra la tomba de pedra «on descansa la despulla mortal d'un gran personatge històric», mentalment preguem que no se li acudeixi d'aixecar-ne la tapa per palesar-nos la seva erudició. Sentim la por de trobar-hi només l'espina d'una sardina de conserva, oblidada allà dins per un picapedrer que, feia poc temps, havia reparat aquell sepulcre buit.

XIXU

g l o b u s

roba per infants

REC, 2

GRANOLLERS

El problema hospitalari

A la darrera campanya política per a les eleccions Municipals i dins de l'àmbit sanitari, exposarem en el nostre programa la necessitat de gestionar de l'I.N.P. la creació a la nostra Comarca d'una Residència Sanitària que nosaltres entenem i entenem que hauria de complir pel Vallès Oriental, les funcions d'hospital de Districte, evitant així innecessaris, costosos, i a vegades fatals desplaçaments dels nostres malalts a Barcelona per rebre una assistència que se'ls hauria d'aver donat aquí.

Doncs bé, o no ens varem saber explicar, o no se'ns va entendre, ja que alguns sectors dels professionals sanitaris de la ciutat i molt especialment els que treballen o tenen contacte amb l'Hospital, es varen alarmar: «Això significaria la fi de l'Hospital», digueren més, «El que proposen és una disbaixa de diners», digueren uns altres. Ni una cosa ni l'altra. El reclamar la Residència no era un acte electoralista ni demagògic, les necessitats estan a la vista.

A la nostra Comarca s'hi troben 40 municipis, amb una extensió territorial de 731 km² i una població de 174.837 hab., segons el padró de l'any 1975.

Les últimes dades ens diuen que en l'actualitat, els habitants de la nostra Comarca rondem els 200.000 i algunes previsions (Consejo Económico Sindical) ens anuncien que a l'any 2000 podria haver-n'hi mig milió.

Però no cal que mirem tan lluny. Si el ritme de naixement no es trenca (i res fa pensar que ho faci, sinó al contrari) dintre de 5 anys, la població del Vallès Oriental serà aproximadament de 250.000 hab., corresponent-ne 50.000 a la capital, Granollers.

¿Quines seran les necessitats sanitàries en referència a la dotació hospitalària d'una població de 250.000 hab.? Però abans de contestar això, veiem com estem ara.

Una de les possibilitats de conèixer el nivell d'oferta de serveis, és el de relacionar el nombre de llits hospitalaris amb el nombre d'habitants. Així podem saber quants llits disposem per 1.000 hab. i la inversa, o sigui, quants habitants hi ha per llit.

Referit a l'any 1975 (últimes dades hospitalàries publicades per el Consorcio de Información y Documentación de Cataluña), podríem fer el següent gràfic:

	Població 1975	N.º llits 1975	Llits per 1000 hab	Hab./llit
Vallès O.	174.000	352	2'2 ^o /∞	495
Barcelona	3.329.194	21.194	6'4 ^o /∞	197
Catalunya	5.122.567	29.105	5'6 ^o /∞	176

Observant aquest gràfic, apreciem que l'índex de llits per 1.000 habitants (2'2°/∞) és molt baix, inclús comparat amb el de la província de Barcelona o amb el de Catalunya, 6'4 i 5'6°/∞, respectivament.

El que també és extraordinàriament preocupant és que per cada 495 habitants sols hi hagi 1 llit d'hospital. Com veurem a continuació, som la Comarca de la Província de Barcelona pitjor equipada sanitàriament.

	1975	
	Hab./llit	n.º llits
Baix Llobregat	151 *	2.836 *
Garraf	163	403
Barcelonès	186	13.443
Bages	220	688

Vallès Occidental	254	2.100
Osona	295	356
Alt Penedès	311	187
Anoia	317	227
Berguedà	374	115
Maresme	460	487
Vallès Oriental	495	352

* Taxa desfigurada pel gran centre psiquiàtric de Sant Boi.

Com podeu veure, ocupem l'últim lloc del «ranking». Sobra tot comentari.

En l'actualitat, i sense disposar de dades exactes, podríem dir que al Vallès Oriental el nombre de llits per 1.000 habitants és de 2'75°/∞ i l'índex habitants/llits de 370. Aquesta millora (encara insuficient) es deu a l'esforç de creixement de les Institucions existents, i bàsicament de l'Hospital General de Granollers que ha passat de 148 a 225 llits en dos anys i mig.

Cal recordar que l'òptim proposat per la O.M.S. és el de 10 llits per 1.000 habitants. Si bé és cert que pocs països compleixen aquest índex, el de 7-8 llits per 1.000 habitants hauria de ser el mínim acceptable per una societat avançada.

Fem ara una hipòtesi de treball. Suposant que en els pròxims cinc anys es doblés (cosa molt improbable) la capacitat dels centres hospitalaris existents actualment a la nostra Comarca (Granollers, Mollet, Sant Celoni, Sant Feliu), el nombre de llits aproximadament amb el que comptaríem seria de 1.000 per un total de 250.000 habitants a la Comarca, donant un índex de 4 llits per 1.000 habitants, o dit d'una altra forma, a cada 250 habitants li tocaria 1 llit hospitalari.

Com es pot veure, són encara índexs molt baixos, allunyats de taxes acceptables en els països europeus avançats.

Mirem-ho ara d'una altra manera. Si considerem com a correcta una proporció de 7 llits per 1.000 habitants, ¿quants llits hauríem de tenir al Vallès Oriental per una població de 250.000 habitants? En necessitaríem 1.750. Suposant (i és molt suposar) com hem dit, que la capacitat hospitalària actual es doblés, mancarien encara 750 llits que per si sols justificarien la creació d'un nou centre hospitalari.

Però la nostra idea no es basa solament amb el problema de la falta de llits. Nosaltres creiem que la primera cosa que cal fer des del punt de vista sanitari a la Comarca és potenciar en el que sigui possible els centres públics en ella actualment existents, i molt especialment per la seva importància, l'Hospital General de Granollers.

Seria una incongruència començar un nou centre hospitalari sense estar segurs d'aprofitar al màxim el que tenim. Per això cal tenir en compte que al nostre Hospital li manquen encara moltes coses per arribar a ser el que nosaltres voldríem. Cal fer un nou bloc quirúrgic amb central d'esterilització incorporada, deixant els quiròfans actuals pel servei d'urgències, que s'ha d'engrandir i equipar adientment, ja que ara és totalment insuficient per a les necessitats que ha de cobrir, cal instal·lar un nou equip de RX, cal construir un laboratori d'anatomia patològica, imprescindible en un Hospital modern, etc.

Cal fins i tot pensar ja en una nova am-

pliació de les seves instal·lacions dedicades a hospitalització, però hem de tenir en compte que tant per la seva estructura com per la seva finalitat, l'Hospital General ha d'ocupar el lloc que li correspon dins la nostra àrea sanitària i nosaltres creiem que no és altra que el d'Hospital General Bàsic, amb nomenclatura del Servei Normal de la Salut.

Considerem que la xarxa hospitalària a la nostra comarca s'hauria de fonamentar amb el funcionament de quatre Hospitals dins el que podríem dir subcomarques sanitàries i que serien:

1. **Subcomarca Oest**, amb hospital a Sant Feliu de Codines, actuant com a Unitat Assistencial Bàsica (U.A.B.) o Hospital Local d'aquella zona que agafa els pobles de Sant Feliu, Granera, Castellterçol, Castellar, Sant Quirze de Safaja i Bigues i Riells.
2. **Subcomarca Centre**, amb la possessió d'un Hospital General Bàsic a Granollers, i amb una àrea d'influència immediata pels següents pobles: Granollers, Aiguarreda, La Garriga, El Figueró, Tagamanent, Cànoves, Les Franqueses, L'Ametlla del Vallès, Cardener, La Roca, Canovelles, Santa Eulàlia de Ronçana, Lliçà d'Avall, Lliçà d'Aunt.
3. **Subcomarca Est** amb un Hospital Local a Sant Celoni i que comprendria els següents pobles: Sant Celoni, Montseny, Fogars de Montclús, Gualba, Campins, St. Esteve de Palautordera, Palautordera, Sant Pere de Vilamajor, Sant Antoni de Vilamajor, Llinars del Vallès, Vilalba Saserra i Vallgorguina.
4. **Subcomarca Sud** amb un Hospital General Bàsic a Mollet amb àrea d'influència per als següents pobles: Mollet del Vallès, Parets del Vallès, Montmeló, Montornès, Vallromanes, Martorelles, Sta. M.ª de Martorelles, Sant Fost de Campcentelles i La Llagosta.

Dins de la nostra Comarca i pensant no per ara sinó per dintre de 5 anys, s'haurien de configurar 2 àrees sanitàries, amb capçaleres a Granollers i a Mollet.

Per sobre dels Hospitals Generals Bàsics, i com a cap d'un Districte Sanitari, que podria ser el Vallès Oriental, hi hauria d'existir un Hospital de Districte (la Residència que nosaltres reclamem) que a més de les especialitats pròpies d'un Hospital General, s'hi haurien de dur a terme consultes i hospitalització d'alta especialitat (cirurgia cardíaca, neuro-cirurgia, oncologia, etc.) així com disposar d'uns mitjans i instal·lacions adients per a evitar els desplaçaments dels nostres malalts a Barcelona, ja prou saturada per la seva població. Ja en el mes d'abril de l'any 1975, la Sección de Médicos de Hospitales va emetre un informe en el qual, entre d'altres coses deia: «A la província de Barcelona, con más de 4 millones de habitantes, le faltan más de 20.000 camas, o dicho de otro modo, más de 40 hospitales de 500 camas.

Sabemos que de la noche a la mañana no pueden surgir estos centros, pero sabemos también lo que significa llegar un enfermo a un hospital y tener que volver a casa, y conocemos también la responsabilidad del médico de guardia que debe escoger entre varios enfermos el que ingresa y los que no.»

JOSEP SERRATUSELL

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK

La falsificació (i 3)

Abans hem parlat breument del falsificador. Entre altres particularitats li vam atribuir la de l'anonimat. De fet està al marge de la llei. Ara hem de parlar d'aquelles falsificacions que no procedeixen de falsificadors, sinó d'imitadors. Quedi ben entès que els imitadors no són els copistes. Mentre aquests copien una obra d'art coneguda, els imitadors imiten l'estil. Aquests, majorment, imiten obres d'una època i quasi mai d'un autor determinat. La peça que surt de les seves mans, és una «obra d'autor anònim». L'imitador no resta en l'anonimat. És un artesà. A vegades treballa per encàrrec d'un antiquari. En aquest cas, l'antiquari sol tenir un client determinat al qual comunica que ha «descobert» una obra que sembla ser de «tal» mestre, del segle «qual»... Vegem, doncs, com l'autor d'una imitació no és un falsificador.

Aquest tipus d'antiquari, al qual suara ens referim és l'excepció a la regla de l'honestedat que distingeix la majoria dels membres d'aquest prestigiós gremi.

Fa una vintena d'anys, vivia a Sant Cugat del Vallès un artesà excepcional en l'art d'imitar els tallistes i escultors del romànic. L'acabat de cada peça era amb la patina inclosa. Solament una anàlisi científica podia descobrir l'autenticitat de l'obra. Ell era un home que mai no va pretendre enganyar ningú. Venia les seves obres des del seu propi taller i a tothom que les volgués comprar. Rebia encàrrecs d'arreu. Un dia va rebre l'encàrrec d'un Via crucis, de pedra, per a un dels monestirs amb més història i més impressionant de Catalunya. El nostre home féu el «seu» Via crucis, circumstancial, «adient» a la fàbrica, amb les nafres del temps i tot. Amb tota l'admiració que sentíem per aquest gran artesà no podem menys que blasmar aquest Via crucis ancastat als murs de les arcades de la nau venerable, la portalada de la qual —que es conserva amb penes i treballs— és una de les més sorprenents del món.

Per acabar, solament una anècdota sobre la manera de treballar d'un tipus particular de falsificador, que hom troba per entre les ruïnes, com un element més dels temps passats, situades en zones on queden restes de grups ètnics, que la raça invasora no ha aconseguit encara absorbir.

Fou a les piràmides de Teotihuacan, a Mèxic. Estàvem badant en un lloc un xic apartat de la massa permanent de turistes, quan de cop i volta ens sentírem agafats per les cames. Sorpresos veírem que es tractava d'un descendent directe del poble asteca. Ens mirava, entre suplicant i esfereït, amb ulls negres, d'ametlló; pell lluent d'un bronzejat grogós; nas corbat des del front; llavis

prims i prominents. Era una figura que s'havia escapat d'un dels murals de Diego Rivera. Vestia com els camperols de la regió: una camisa i un pantalon folgats, de cotó color cru, i una pallola espelofada. Agenollat, ens tenia agafats per les cames amb un braç mentre amb l'altre assenyalava tremolós un clot tot just excavat al sòl, junt les restes d'un mur, penyora d'aquella civilització. «Señor. Señor», cridava el pobre home. «Un tesoro. Acabo de desenterrar una figura de Temazcaltoci.» Efectivament. Dins el clot hi havia una figura com una de les moltíssimes que havíem vist al museu de la ciutat de Mèxic. Potser l'única diferència era que aquelles eren de terra cuita, i la que hi havia dins el clot era de terra acabada de coure. La situació, però, era emocionant. D'un dramatisme perfecte. Es desenrotllava de tal manera que

ens creguérem obligats a col·laborar amb aquell ésser extraordinari. Temorencs gosàrem proposar-li de comprar la seva part de la troballa. Va accedir tot seguit. Ens demanà tres-cents pesos. Desanimats li vam dir que no teníem tants diners. Cercàrem dins les butxaques i sols trobàrem tres pesos i cèntims, els quals li mostràrem. S'aixecà àgil i llargarut. Ens mirà per un moment fit a fit i ens arrepassà els diners de la mà. Donà un bot i fugí corrent. Al cap d'unes gambades, però, s'aturà en sec. Reculà lentament vers el clot, d'on recollí la figureta, que introduí entre cos i camisa. Ens mirà altiu i se n'anà, amb el seu tresor, qui sap on.

Encara avui ens preguntem si aquell fet era fals o autèntic.

M. P. M.

Festes Culturals de Primavera '79

Dissabte, dia 21
Plaça de la Porxada
Matí, a les dotze

Tarda, a dos quarts de sis

Tarda, a les set

Museu de Granollers

Diumenge, dia 22
Matí, a un quart de nou
Carrer Girona
Matí, a tres quarts de nou

Matí, a les onze

Plaça de la Porxada
Matí, a les dotze

Tarda, a les set
Sala d'Actes
Institut Batxillerat

Dilluns, dia 23
Diada de Sant Jordi
Plaça de la Porxada

INAUGURACIÓ FIRA DEL LLIBRE

pel Grup Sarganta

FESTIVAL INFANTIL
organitza Gremi de Llibreters

CERCAVILA
organitzada pel Centre Comarcal de Teatre
Inauguració de l'exposició

COM ES FA UN LLIBRE?
organitza Museu de Granollers

CARAMELLES '79
organitzades per Societat Coral Amics de la Unió

Arribada de Caravanes Sardanistes procedents de les Comarques Gironines, Catalunya Nord, Vallès Oriental i de Tona
Sortida de la Caravana per assistir, a Barcelona, a l'

HOMENATGE NACIONAL DE CATALUNYA A LA SARDANA

CERCAVILA
organitza Centre Comarcal de Teatre

DANSES POPULARS
organitza Gremi de Llibreters

CONCERT CORAL INFANTIL
a la barriada d'El Lledoner
organitza Societat Coral Amics de la Unió

CARAMELLES '79 - MASSA CORAL
per la barriada de Bellullà
organitzades per Societat Coral Amics de la Unió

RECITAL OVIDI MOTLLOR
organitza l'Associació Cultural

a càrrec de la Cobla Genisenca

BALLADA DE SARDANES
organitzada per Agrupació Sardanista amb la col·laboració del Gremi de Llibreters

Telèfons d'Urgència

Comisaria Policia	870 75 99
Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 82
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

Masó
GRANOLLERS

Sastreria
Camiseria
Confecció

Plaça Perpinyà, 3
Telèfon 870 05 95

Cinema

Programes de la setmana

Quina pel·lícula hem pogut veure els granuierins entre tros de bacalla amb païses i tall de «mona» sense que ens agafes un mal de ventre? No moltes, concretament tres: «La guerra de papa» d'en Mercero. Una altra incursió a la guerra civil espanyola (a qui i ni raita fer la seva?) en aquesta ocasió sota la mirada d'un nen, taquilla assegurada, i que podia agradar a la majoria. «Grease». Segon tret que ha fet oiana (el tercer va sortir ioraj) dins la filmografia, com a protagonista, d'en John Travolta. ¿Però que tiene este chico que atrae a las masas?, doncs cues de «teen-agers» (Sopena, pag. 581) i d'altra gent que ja han passat aels 20 anys s'organitzen davant dels cinemes on aquest xicot es beuuga? Jo no ho sé, o pot ser sí?, però no tinc prou espai per explicar-ho. «La escopeta nacional». Te la vas perdre? Ho sento, et vaig avisar. Berlanga, una de les tres B del cinema espanyol, demostra una vegada mes que es un dels únics que sap ter pel·lícules A. Res escapa a la seva mirada crítica i mordaç.

Aquesta setmana: Els complementers millor deixar-los i anar directament a les capçaleres de programa. En el Mundial: una «S» «Spermula», oblidem-la. A l'Àstòria «El cura casado» d'en Màrio Vicario, comèdia italiana i... res més. Al Majèstic: «Máxima ansiedad» d'en Mel Brooks. Cas una mica estrany el d'aquest senyor. Realitzador d'unes quantes pel·lícules que varen merèixer ni masses lloances per part de la crítica ni l'entusiasme del públic, guanyà l'atenció de tots aquests amb una paròdia d'un clàssic del cinema de terror «La novia de Frankenstein» (James Whale-1935). El nom d'aquest film: «El jovencito Frankenstein». Ara ens presenta un «divertimento» que pren com a fonament el cinema d'Alfred Hitchcock [High Anxiety - High Society - Grace Kelly - Hitchcock? i sobretot un dels seus millors films

«Vértigo» (compareu els cartells). Quin és el motiu? Imagino que els diners. Acostar-se seriosament a l'inimitable estil de Ivr. Alireu sois no pot ter en Brian de Palma (Obsession) i aquest esta molt lluny de ter un «psicosis», per exemple, i si tenim en compte que en Mel Brooks li raita torça per ter un «Carrie» (i no crec que mai s no hagi proposat) doncs... Maigrat tot, ens ho podem passar molt be si anem a veure «Máxima ansiedad». Al principal tenim un Huston, ell aiu que es el seu millor film, rebutjat per la crítica americana i que planteja problemes dignes d'un Tennessee Williams (adulteri, homosexualitat) no massa torasters per una societat que no vol reconèixer els seus propis derectes. Pel·lícula poemica que ens arriba amb 12 anys de retard. Deu, tant hem canviat perquè ara la poguem veure? No ho crec i eils ho saben.

I per últim tenim el Museu. Des del divenares dia 20: Cicle Humphrey Bogard. No tinc la llista de les pel·lícules que es projectaran però podrien ser aquestes: «El bosque petrificado» A. Mayo (36), «El halcon maités» J. Huston (41), «Casablanca» M. Curtiz (43), «Tener o no tener» H. Hawks (45), «El sueño eterno» H. Hawks (46), «Cayo Largo» J. Huston (48) i «El tesoro de Sierra Madre» J. Huston (48). La propera setmana, si l'espai de què dispo ho permet, tornaré sobre aquest cicle.

Així, a la Sala Sant Esteve es projecta el diumenge dia 22 «Almas de metal» ciència-ficció «a manta».

Una pregunta: No seria possible disposar de millors còpies de les pel·lícules que veiem a Granollers? Concretament ho dic per la de «La escopeta nacional» i a més a més a la sessió del dilluns a les 4 la lluminositat de la pantalla brillava per la seva absència. «Please» que ara ja costa 115 ptes. anar al cinema!

Jaume Ortuño

Agenda

Cinema

ASTORIA

El cura casado

Violación de una epache

MAJESTIC

Máxima ansiedad

El temerario Mr Ives

MUNDIAL

Spermula

Los ejecutores

PRINCIPAL

Reflejos en un ojo dorado

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Almas de metal

Circ

Circ sobre gel

instal·lat al carrer Roger de Flor

Exposicions

Museu de Granollers

Com es fa un llibre?

Sala Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya

Ardanuy

Exposició de Pintures

A B, Galeria d'Art

Sala A - Josep Lluís Pascual
Pintures i dibuixos

Sala B - Bernat San Juan
Pintures i dibuixos

Caixa d'Estalvis de Sabadell

A Poblet - Exposició d'olis

Caixa d'Estalvis Lletana

Fazal Hussain - artista

Dissabte, 21

Futbol

Camp C. E. Granollers

Tarda a les 4 - Infantils

Granollers B - Montornés

Diumenge, 22

A les 8,30 - Veterans

Granollers - Arraona de Mataró

A les 10 - Juvenils

Granollers B - Polinyà

Tarda, a les 5

Atlètic Vallès - Martorelles

Handbol

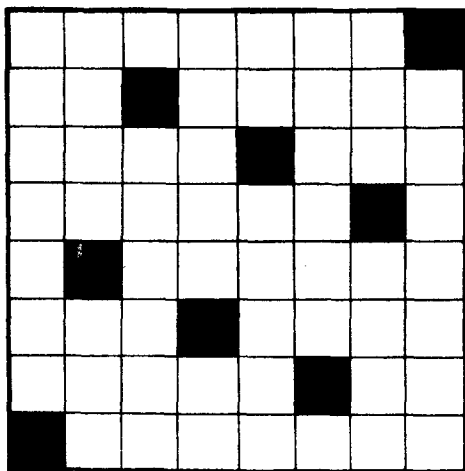
A les 11

Partit preliminar

A les 12,15

Granollers - Calpisa

Mots encreuats - 17 • Quico

HORIZONTALS

1. Seguit del 7-V, Patró de Catalunya. — 2. Article balear (masc.). Institut de Renovació. Desenvolupament Agrari. — 3. Capital

italiana. Centre d'Iniciatives i Turisme. — 4. Beu a la salut d'algú. Vocal. — 5. Romà. Cantells, cantonades. — 6. Allà. Al revés, Part davantera d'una nau. — 7. Beguda alcohòlica destil·lada. Déu egipci. — 8. Relatiu a la sílice.

VERTICALS

1. Al revés, s'en compren molts per l'1-H. — 2. Al revés i en singular, s'en regalen moltes el mateix dia. Flor. — 3. Consonant. Que conté mica. Municipi del Maresme. Al revés, Forma dialectal de l'article definit masculí. — 5. Junior. L'AVUI, per exemple. — 6. Al revés, Frase. Cent. — 7. Vegi's l'1-H. Amb hac muda al davant, mig grup parlamentari basc. — 8. Al revés, Capsa petita.

SOLUCIÓ AL NÚMERO ANTERIOR

H.: 1. Dilluns. — 2. ID. Llers. — 3. Meda. Lai. — 4. Amical. N — 5. R. Jacard. — 6. TIO. Obei. — 7. scurB. IC. — 8. Assaigs.

V.: 1. Dimarts. — 2. Idem. ícA. — 3. L. Dijous. — 4. Llaca. RS. — 5. UL. acobA. — 6. nellaB. I. — 7. srA. Reig. — 8. Síndics.

CODINACH

Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Vostè paga 5.795 ptes. a l'any

i la Companyia li cobreix una **Assegurança d'Accidents** per qualsevol motiu, durant les 24 hores del dia, a tot el món i en tot moment, incluint-hi la condució i ús d'automòbils i el risc d'aviació, de...

5.000.000 de Ptes. en cas de Mort

5.000.000 de Ptes. en cas d'Invalidès Permanent

en els anys successius, Vostè segueix pagant **5.795 Ptes. a l'any** i la Companyia li actualitza la cobertura sota el següent

DETALL

	2. ^o any	3. ^o any	4. ^o any	5. ^o any	6. ^o any	7. ^o any	8. ^o any	9. ^o any	10. ^o any
Mort	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000
Invalidesa permanent	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000

Si la seva professió està dins les següents: Industrial, Comerciant, Advocat, Metge, Arquitecte, Agent de Vendes, Administratiu, etc., o qualsevol tipus de professió liberal, faci una trucada telefònica o vingui a visitar-nos i **li posarem en vigor aquesta Assegurança immediatament.**

Si la seva professió no es troba dintre les esmentades, també consulteu-nos, perquè mitjançant una prima adicional, amb seguretat podrem donar-vos la cobertura que Vostè necessita.

Commercial Union Assurance, la primera Companyia Europea d'Assegurances, a més de la modalitat que li hem presentat, us ofereix la possibilitat de contractar el mateix tipus d'Assegurança, amb diferents capitals:

MODALITATS	1. ^o any	2. ^o any	3. ^o any	4. ^o any	5. ^o any	6. ^o any	7. ^o any	8. ^o any	9. ^o any	10. ^o any	Prima total anual
Mort	1.000.000	1.100.000	1.200.000	1.300.000	1.400.000	1.500.000	1.600.000	1.700.000	1.800.000	2.000.000	1.449 Ptas.
Invalidesa permanent	1.000.000	1.100.000	1.200.000	1.300.000	1.400.000	1.500.000	1.600.000	1.700.000	1.800.000	2.000.000	
Mort	1.500.000	1.650.000	1.800.000	1.950.000	2.100.000	2.250.000	2.400.000	2.550.000	2.700.000	3.000.000	2.036 Ptas.
Invalidesa permanent	1.500.000	1.650.000	1.800.000	1.950.000	2.100.000	2.250.000	2.400.000	2.550.000	2.700.000	3.000.000	
Mort	2.500.000	2.750.000	3.000.000	3.250.000	3.500.000	3.750.000	4.000.000	4.250.000	4.500.000	5.000.000	3.156 Ptas.
Invalidesa permanent	2.500.000	2.750.000	3.000.000	3.250.000	3.500.000	3.750.000	4.000.000	4.250.000	4.500.000	5.000.000	
Mort	5.000.000	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000	5.795 Ptas.
Invalidesa permanent	5.000.000	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000	
Mort	7.500.000	8.250.000	9.000.000	9.750.000	10.500.000	11.250.000	12.000.000	12.750.000	13.500.000	15.000.000	8.951 Ptas.
Invalidesa permanent	7.500.000	8.250.000	9.000.000	9.750.000	10.500.000	11.250.000	12.000.000	12.750.000	13.500.000	15.000.000	
Mort	10.000.000	11.000.000	12.000.000	13.000.000	14.000.000	15.000.000	16.000.000	17.000.000	18.000.000	20.000.000	11.590 Ptas.
Invalidesa permanent	10.000.000	11.000.000	12.000.000	13.000.000	14.000.000	15.000.000	16.000.000	17.000.000	18.000.000	20.000.000	

Estem al seu servei amb totes les modalitats d'assegurances

Incendi - Robo - Comerç - Automòbils - Responsabilitat Civil
Vida - Accidents - Enfermetat - Agrícola - Transports - Maquinària

ELS ESPEREM A TOTS a la nostra Festa del Llibre

Per a obtenir-lo només cal tenir llibreta i estalviar 5.000 pessetes. Si encara no té llibreta, ara és l'ocasió d'obrir-la.

LLIBRES SELECCIONATS

"Yo Claudio" i "Claudio el Dios" en un sol volum.
Clochemerle - Mis Labores - El Pirineu - El nostre
Planeta Terra - Breu història de Catalunya

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS